

zemlje, bio je uništen od naših boraca. Ako se je neprijatelj nudio da će se poslužiti snagom Jugoslovena za proizvodnju ratnog materijala, teško se je prevario. Od deset milijuna stranih radnika što se računa da rade u nemackim fabrikama, teško da je jedan od sto Jugoslovena, pošto su oni pretpostavljali da idu u Šume i da se bore umesto da budu deportirani u Nemačku. Nemci su se sa svoje strane i bojali da bi preveliki broj Jugoslovena radio u nemackim fabrikama, posto su znali da će ovi Jugosloveni postati dinamit. Stoga naš narod može sa opravdanom godošću da kaže da njegov ideo u ovom strašnom ratu nije relativno manji nego koje druge savezničke zemlje.

S tih razloga, kao što se nismo plašili žrtava za vreme rata, tako čemo stupiti samosvesno i u doba mira pred velike zadatke koji nas čekaju, sigurni da će naše opravdane delje i naši zahtevi biti razumevani od naših Velikih zaveznika.

Što se tiče naše unutrašnje politike posle rata, osećam da vas mogu uveravati da su sve bojažni u tom pogledu neosnovane. Osim neznačne manjine kvislinga i profašista, danas su svi jugoslovenski narodi čvrše ujedinjeni nego ikada pre, pošto su ubedjeni da neće biti više nikada nadivlja i iskorisćavanja jednog naroda u korist drugoga, a da će takodjer narodi Jugoslavije svaki za sebe i svi zajedno da resavaju sve svoje unutrašnje prilike na slobodan i demokratski način, u punom razumevanju državnih i narodnih potreba u bratskoj ljubavi i solidarnosti. Patnje koje su naši narodi pretrpeli u toku ovoga rata učinile su da sazre njihova politička svest i nikada više neće dopustiti da bi mogli imati uspeha, kao ranije, uticaji sa strane koji su povladjavali jedan ili drugi deo naših naroda ili jednu ili drugu klasi našeg pučanstva u cilju da nas razjedine. Mi većma cenimo bojažni Veliki saveznici u tom pogledu, ali želeli bismo da ih uverimo da ovako isto, kao što su narodi Jugoslavije našli u toku rata instinkтивno put časti, nači će i u miru put pravde, čovečanstva i napretka.

Ubedjeni smo da će se u miru produžiti solidarnost Ujedinjenih naroda, koja je bila toliko primerna za vreme rata.

Našim prijateljima, kojima smo blagodarni za ono što su za nas učinili, mi želimo da kažemo: naša istorija je svedok da znamo, kako treba biti lojalan.

MARSAL TITO—MARSALU STALJINU

Vrhovnom Komandantu Crvene Armije Maršalu Staljinu
U vezi s oslobođenjem glavnoga grada Jugoslavije—Beograda—dozvolite mi da u ime N.O.V. i naroda Jugoslavije izrazim svoju zahvalnost vama kao Vrhovnom komandantu i velikoj Oslobođilačkoj armiji, čije su jedinice, zajedno sa Narodno-oslobodilačkom vojskom, zadivljujućim junaštvom oslobođile Beograd.

Oslobođenje Beograda ima za naše narode velik historijski značaj, naročito po tome što je ovaj mučenički grad bio poprište gdje se zajednički proljevala krv sinova velikoga Sovjetskoga Saveza i naroda Jugoslavije. Time je još jednom započaćeno krvno bratstvo naših naroda sa narodima Sovjetskoga Saveza.

Da živi herojska i pobedonosna Crvena Armija!

Da živi veliki Sovjetski Savez!

Da živi Vrhovni komandant Crvene armije maršal Sovjetskoga Saveza Staljin!

Vrhovni Komandant N.O.V. i P.O.J.

J. B. TITO

PORUKA VINSTONA CERCILA MARSALU TITU

Agencija "Tanjug" primila je 29. oktobra sledeće televišne izveštaje iz Jugoslavije:

Povodom oslobođenja Beograda, britanski predsednik vlade, g. Winston Cercil uputio je sledeću depešu maršalu Titu:

"Najserđačnije vam čestitam na ovom velikom dogadjaju, kojim je Beograd oslobođen vojskom našeg sovjetskog saveznika u zajednici sa vašom vojskom. Oslobođenjem Beograda učinjen je kraj nacistickom teroru u Jugoslaviji, koja je četiri godine podnosiла teške patnje. Vrlo je blizu vrhunac naše velike bitke. Radujem se što će u najskorijoj budućnosti biti proglašeno konačno oslobođenje Jugoslavije."

Maršal Tito odgovorio je premijeru Cercilu:

"Zahvaljujem vam na najserđačnjim čestitkama povodom oslobođenja našeg junačkog Beograda. Mi potiskujemo neprijatelja prema njegovim granicama sa čvrstom namerom da to produžimo i na njegovu teritoriju zajedno sa pobedničkim britanskim, sovjetskim i američkim armijama, dok ne bude potpuno oslobođena ne samo naša namučena i opustošena zemlja, već i celi Evropa od nemačkog napadača."

SVECANI SASTANAK NASE KOLONIJE U LONDONU

26. oktobra p. g., povodom oslobođenja Beograda, Ujedinjeni odbor južnih Slovaca u Londonu priredio je naročiti sastanak za jugoslovensku koloniju u Velikoj Britaniji. Sastanku je pretsedavao pretsednik Odbora, g. Boris Furlan, koji je u svom pozdravnom govoru u kratkim potezima izložio značaj oslobođenja naše prestonice za narode Jugoslavije, kao i za saveznički ratni napor ka konačnoj pobedi nad Nemačkom. Pukovnik Dr. Nikola Nikolić, član vojne misije N.O.V. u Londonu, u vrlo uzbudljivom i jezgrovitom govoru govorio je o junačkoj borbi naroda Jugoslavije protiv osvajača i protiv fašizma te je zatim podukao, kako se na domaku pobede pojavljuju drugi strašni neprijatelji našeg naroda koje je doneo rat, a to su nestaćica hrane, bolesti i t. d.

Predavač je izradio duboko ubedjenje da će narodi Jugoslavije znati da savladaju i te teškoće. U zaključku svog govora g. Nikolić je kazao da Saveznički treba da pomognu našu zemlju iz svoje sopstvene inicijative, pošto su narodi Jugoslavije dali srazmerno najveći prilog u ovom ratu. "Bilo bi nam neobično teško kad bi se sa našim narodima postupalo kao sa narodima, kojima se ukazuje milost. Takvu situaciju naši narodi i njihov ponos ne bi mogli da dopuste."

Posebno ovog predavanja, koje je saslušano sa velikom pažnjom od strane svih prisutnih i koje je naišlo na jednodušno odobravanje, održali su kratke govore predstavnici jugoslovenskih udruženja u Londonu: g. Visko Santić za Udruženje Pomoraca, g. Miro Rajković za Udruženje jugoslovenskih novinara u Londonu, g. Niko Matuljan za Udruženje Slobodna Jugoslavija i g-dja Milosava Sudić za Udruženje Jugoslovenskih žena.

Sa sastanka su upućeni pozdravni telegrami maršalu

S.S.R. Staljinu, vrhovnom zapovedniku Crvene armije; maršalu Josipu Brozu-Titu, vrhovnom zapovedniku N.O.V. i generalu-lajtnantu Peku Dapčeviću, komandantu I korpusa N.O.V. koji je komandovao trupama N.O.V., koje su učestvovale u borbama za Beograd. Prisutni su učestnjaci odali priznanje junacima palim za oslobođenje Beograda.

PREDAVANJE GENERALA VELEBITA

Sesnastog decembra 1944. g., pred dupkom punom salom Jugoslovenskog doma, general Velebit, sef Vojne misije N.O.V. u Londonu, održao je predavanje o Oslobođenju Beograda.

Pored iscrpnog prikaza vojnih operacija, koje su Crvena armija i N.O.V. zajednički izvršile protiv Nemaca za oslobođenje naše prestonice, predavač je opisao prilike, u kojima danas živi stanovništvo Beograda i izložio svakovrsne napore koje Beogradjani, i naročito beogradska omladina, čine da se što brže stvore povoljni uslovi života i da se postepeno uklone posledice rata i nemačke okupacije. Omladina, kazao je general Velebit, sa dubokim osećajem divljenja listom se založila za obnovu zemlje, te odusevljeno stupa u redove N.O.V. To je jedan od razloga da od svih federalnih jedinica Srbija ima danas najveći broj boraca. (Sto i pedeset hiljada.)

Pošto je detaljno opisao teškoće koje postoje u Beogradu i u ostalim delovima zemlje zbog pomanjkanja goriva, transportnih sredstava, odeće i najpotrebnijih industrijskih proizvoda, on se osvrnuo na bajoslovne cifre o streljanim izdajnicima, o kojima govorio neprijateljska i fašistička propaganda. Ne samo što su te tvrdnje lažne, nego je bilo slučajeva da su pojedina lica došla kod narodnih sudova da ogroženo protestuju što pojedini krive nisu bili dovoljno kažnjeni iz jednostavnog razloga što su sudije bili previše blagi i velikodusni.

Ne oklevajući ni najmanje da iznese tačnu sliku teških materijalnih prilika u našoj zemlji, general Velebit je podvukao sa kolikom su energijom i samopozitivovanjem svi društveni slojevi pregnuli radu za obnovu celokupnog narodnog i socijalnog života naše otadžbine. Govoreći iz srca, direktno i precizno, predavač je na sve učinio tim dublji utisak što se iz čitavog njegovog izlaganja stvorio osećaj da slušate čoveka koji je ne samo učesnik, nego i objektivan posmatrač ephopalnih dogadjaja u Jugoslaviji.

CESTITKA SAVEZNICKIH VLADA

Dvadeset trećeg oktobra gg. Dew i Gautier, otpadnici poslova britanske Ambasade i francuskog poslanstva, te g. Lipa, čehoslovački ministar pri našem Dvoru, učinili su specijalnu posetu g. dr. Savi Kosanoviću, zastupniku ministra inostranih poslova, te mu tom prilikom u ime svojih vlada izrazili čestitke na oslobođenju naše prestonice.

Povodom oslobođenja Beograda, g. Joseph Beck, luksemburški ministar spoljnih poslova, uputio je našem ministru inostranih poslova sledeću čestitku:

"Pomanjkanje saobraćajnih veza između Luksemburga i Londona, sprečilo me je, da vam, povodom oslobođenja Beograda na vreme uputim svoje srdačne čestitke. Na prolasku kroz London želim da vam u ime vlasti Velike kneževine Luxemburga izrazim najtopliju želje, kako bi ratničke vrline jugoslovenske vojske mogle da vam doskora donesu oslobođenje čitave teritorije. Solidaran napor Ujedinjenih naroda doprineće popravljanju ruševina, koje je neprijatelj iza sebe ostavio."

CESTITKA BELGIJSKOG OTPRAVNIKA POSLOVA

Belgijski Otpravnik poslova pri našem Dvoru uputio je 23.10.44. Dru Ivanu Subašiću, pretsedniku Kr. vlade, sledeću čestitku:

"Sretan sam što mogu da koristim današnju priliku da vašu Ekselenciju investim o velikom zadovoljstvu, koje smo ja i svi Belgijanci osetili povodom vesti o oslobođenju Beograda i velikog dela Jugoslavije.

Pošto sam lično bio u stanju da ocenim koliko je vaša zemlja pretrpela od rata i kakva je junačka iskušenja ona doživela, ja shvatam što sve ima za vas da znači reč oslobođenje. Nema nikakve sumnje da sve potreškoće neće biti uklonjene preko noći, ali za sve okupirane zemlje to je ipak praskozorje nove ere, i ja s dubokom iskrenosću i živom simpatijom iskoristavam ovu priliku da izrazim vašoj Ekselenciji svoje želje, koje gajim za sreću i blagostanje vaše zemlje."

CESTITKA EGIPATSKOG OTPRAVNIKA POSLOVA

Istoga dana egipatski Otpravnik poslova uputio je g. Dru Ivanu Subašiću čestitku:

"Hitam da povodom oslobođenja Beograda predam vašoj Ekselenciji svoje najsrđačnije čestitke i iskrene nade da će vaša zemlja ubrzo doživeti potpuno oствarenje svojih težnja."

CESTITKA GENERALNOG DIREKTORA UNRRE

Dr. Ivan Subašić, primio je iz Vasingtona 21. oktobra 1944. sledeću depešu od g. Herberta Lehmana, generalnog direktora UNRRE:

"Sad sam doznao o oslobođenju Beograda i veselim se kao i svi drugi slobodoljubivi ljudi ovoj divnoj vesti. Veličanstveni otpor naroda Jugoslavije i junačka dela oslobođilačke vojske pod vodstvom maršala Tita izazvali su divljenje naroda svih Ujedinjenih nacija. UNRRA je, naravno, željna da saraduje sa vama odašiljanjem pomoći i podrške narodu Jugoslavije."

CESTITKA IRANSKOG MINISTRA PRETSEDNIKA

G. Mohammad Saed, pretsednik iranskog ministarskog saveta i ministar inostranih poslova, poslao je g. dr. Ivanu Subašiću sledeći telegram:

"Oslobođenje Beograda, omogućeno nepokolebitivim otporom jugoslovenskog naroda i borbom N.O.V. pod komandom maršala Tita protiv zavojevaca, prijatna je prilika, koju ja iskoristavam da Vašoj Ekselenciji izrazim svoje iskrene čestitke i tople želje, koje gajim za sreću i blagostanje prijateljskog i savezničkog junačkog naroda Jugoslavije."

POZDRAV SVETSKE OMLADINE

Izvršni odbor Svetskog Omladinskog Veća uputio je sledeći pozdrav Omladini Jugoslavije:

"Beograd je sloboden. Ovo je dogodaj kojim se ponose i koji slave na samo omladincu i omladinku Jugoslavije već i omladini čitavog slobodoljubivog sveta.

Mi dobro znamo koliko je veliki doprinos i koliko su velike žrtve, koje ste vi mladi partizani narodno oslobođilačke vojske maršala Tita dali da se omogući ova velika pobeda.

Beograd veliki prestoni grad velikog slovenskog naroda, grad na koji se pre tri godine suočio rna koji se uvek od tada sručavalo toliko nemackog krvoljnog besa. Beograd, dom jednog tako ponosnog univerziteta, taj i takav Beograd nije dobio svoju slobodu na poklon ni od koga izvojivali su slobodu Beograda svojom krvju, svojim strasnim godinama mračna i strahota. Rame uz rame za vojne grad, za svaku ulicu, za svaku stopu svete zemlje ovoga grada. Svaka stopa zemlje na kojoj počiva Beograd pretstavlja danas spomenik slobode. U ovom casu, kada veter odjekuje zvucima "Hej Sloveni" sa svih slobodnih radio-stanica sveta, omladina Londona posećuje izložbu OSLOBODJENJE JUGOSLAVIJE, koja je priredjena u srcu Londona. Tamo vidimo u slici i reći sve što ste u pretrpeli i stvorili u borbi za našu zajedničku stvar. Vaš delegat u svetskom omladinskom vecu, kapetan Komar, može vam reći, kolika je velika ljubav i poštovanje koje prema vama. Mi prikupljamo lekarski materijal za vaše ranjenike, knjige i pomoći svake vrste, kako bi smo vam mogli u izgradnji vaših gradova i beogradskog univerziteta. Mi želimo da vam pomognemo da sagradite Beograd veci i lepsi nego što je ikada ranije bio.

Omladino Jugoslavije, konačna pobeda je pred nama. Uništenje i neumitni sud očekuje napadačke zločinice. Čistite divnu svoju zemlju za uvek od Hitlerovača i izdejnika. Za njih ne sme biti mesta u slobodnoj Jugoslaviji budućnosti.

Pozdravljamo Ujedinjeni savez antifašističke omladine Jugoslavije. Slava vašim palim drugovima! Napred ka boljoj budućnosti! U ime izvršnog odbora.

KUTTY HOOKHAM, sekretar

i VACLAV PALEČEK, predsednik

PORUKA UNIVERSITETSKIH PROFESORA

Dr. Douglas Laurie, glavni sekretar ujedinjenog Udrženja univerzitetih profesora i lektora Velike Britanije uputio je u ime izvršnog Odbora ovog Udrženja sledeću poruku rektoru beogradskog univerziteta:

"Povodom oslobođenja beogradskog univerziteta od tiranije nacisticke Nemačke izvršni odbor Udrženja univerzitetih profesora i lektora upućuje u imenju omladina Udrženja srdačne i bratske pozdrave beogradskom univerzitetu i svim jugoslovenskim kolegama."

CESTITKA GROFA MIHAILA KAROLY-A

Grof Mihailo Karoly uputio je ministru g. Savi Kosanoviću sledeći telegram:

"Izvolite primiti moje srdačne čestitke povodom oslobođenja Beograda. Uveren sam da će jugoslovenski narod uživati mir i blagostanje, koje je tako potpuno zasluzio. Simpatije i udivljenje, koje osećam za vaš narod, pojačano je uspomenama na godine što sam ih proveo u vašoj krasnoj zemlji, uživajući njeno gostoprivstvo."

skupo stećena, plaćena tolikim strašnim patnjama, takodje je jedna pozitivna tečajna ove borbe.

Ne mogu da ne pomenem da je u prošlosti bilo krajeva, koji nisu mogli da učestvuju u proslavama Prvog decembra. Bill su to krajevi, koji su posle prošlog rata došli pod talijansku vlast, kao posledica tajnog londonskog pakta, od 26 aprila 1915. Dopustite mi da ovde citiram što je o tome kazao g. Lloyd George u svojoj knjizi "Istina o mirovnim ugovorima": "Rat je teško uzdrmao suptilitete savesti, kad je mirovna konferencija, u suprotnosti sa saminacelima za koja smo mi usli u rat, dopustila Italiji da podvrgne pod svoju vlast teritorije, u kojima bi golema većina naroda više volela da dođe pod drugi suverenitet . . ."

Povrh toga slovenački deo Koroške došao je pod Austriju, i na taj je način u svemu više od 700,000 Jugoslovena, i više od jedne trećine čitavog slovenskog naroda ostalo pod stranim jarmom. Italija je dobila Trst, koji joj nije bio potreban, i koji joj se pokazao kao teret, dok je Jugoslaviji bila ugrabljena jedina velika i moderna luka, koja bi zadovoljavala njene potrebe. Naša braća, stavljeni pod talijansku vlast, nesumnjivo su sačinjavala jedan od najkulturnijih elemenata pod talijanskim vlašću, ali su oni ipak od samog početka, bilo to pod talijanskim vladama pre fašizma, bilo pod fašistima, bili izvrnuti tako neljudskom postupku, da je Italija, ostavivši po strani sve druge okolnosti, već samim time zauvek izgubila pravo do posedovanja i samoj jednoj selo, nastavano od Jugoslovena. Nikoga zbog toga ne iznenadjuje da su se svit Jugosloveni pod talijanskim zlouprravom latili oružja da bi vodili nepomirljivi rat protiv talijanskih tlačitelja, rat što ga sada nastavljuju protiv Nemaca. Iako možda i jest bilo opreka mišljenja u drugim delovima Jugoslavije, ovde je narodno-oslobodilački pokret stvorio nedeljivi front svih seljaka, radnika, gradjana i sveštenskog podjednako. Ovde na krajnjem severo-zapadu Jugoslavije vodi borbu slavni IX korpus Narodno-oslobodilačke vojske pod najtežim prilikama. Ja o tome govorim kao očevidec. Ja sam kod njih proveo nekoliko meseci, od kraja 1943 do početka 1944. Nema nikakve sumnje da će ti krajevi biti vraćeni materi zemlji. Mi ih ne tražimo zbog toga što je Italija bila neprijatelj, a Jugoslavija saveznik, nego zbog toga, što jedino to može da bude pravda i jer je to ujedno i jednodušna volja čitavog našeg naroda. Ja ne mogu da ne verujem da je to takodje i volja naših velikih saveznika.

To je daljni, nipošto najmanji uspeh naše borbe ze sloboda:

Ja sam uveren da će posle ovog rata život čovečanstava biti srećniji, i to u glavnom zbog toga što će se posle pobede nad nacističko-fašističkom ideologijom vratiti vera u pravo čovečanstvo — u ljudske ideale. Ali ta vera traži uzajamno poštovanje, ne samo između pojedinaca, nego i između naroda. Narodi se medju sobom razlikuju, ali svaki od ovih može da doprinese opštem ljudskom napretku svojom individualnošću. Skladno i uspešno zajedničko delovanje u ovom smislu mora da ovisi o uzajamnom razumevanju. Nikada ne sme doći do pokušaja da se prilike u kojoj drugoj zemlji oblikuju prema prilikama u vlastitoj zemlji. Već sama lepota života povećava se varijacijama i suprotnostima. Meni na pamet pada jedna pesma našeg najvećeg pesnika, Prešerena. Pustinjač pesnik pokušava da nauči tice da pevaju psalmove. Njemu uspeva da tome nauči kosa, zebu, ševu i mnoge druge ptice, ali doživljava potpun neuspeh sa slavljem. On pokušava uvek iznova, i već počinje da pada u očaj, kad mu so u snu javlja Bog i kaže: "Okani se ti mog slavu. On me najbolje slavi grlo, što sam mu ga ja dao."

Ja ne želim ustvrditi da naši prekaljeni jugoslovenski borci liče ljudskim slavujima. Ja jedino želim da vas uverim da će način, na koji mi želimo da izgradimo zajednički dom, i način na koji mi želimo da radimo, najbolje poslužiti napretku naših naroda, te takodje biti naš najbolji način doprinošenja zajedničkom dobru čovečanstva.

Dopustite mi da završim zahvaljujući se Jugoslovenskom udruženju u V. Britaniji, što je priredilo ovaj veliki zbor, a noročito njegovom predsedniku, g. Amery-u, za predstavljanja ovog posle podneva, te za lepe reči, koje je on nama kazao. Zahvaljujem takodje i ministru inostranih poslova, g. A. Edenu za licnu poruku, koju nam je uputio.

Zahvaljujem svima vama, koji ste nam pomogli da proslavimo Dan ujedinjenja.

GOVOR BRITANSKOG MINISTRA RATNE EKONOMIJE LORDA SELBORNA.

Svaki se britanski ministar doista mora da oseća počašćen kad dobije poziv da govori na narodni praznik herojskog naroda Jugoslavije. Britanski narod nije ništa tako duboko ganulo u ovim godinama užasa, koje mi proživljavamo, kao nepokolebivo junakstvo i hrabrost jugoslovenskog naroda posle 27 marta 1941, kad je vaše Veličanstvo prihvatio izazov podlog zavješaća Jugoslavije. Narodi Jugoslavije nisu se ni na časak pokolebali u svom herojskom otporu neprijatelju.

Isto je tako bilo god. 1914. Narod je Jugoslavije, upravo kao i u ovom strašnom ratu, podneo neizrecive strahote i odoleo mnogo puta većoj snazi, da se, posle najherojskih borbi, konačno pojavi slavodobitan isto tako kao u ovome ratu. Vaš malji neustrašivi narod neće nikada dopustiti zavojevajući da predje preko njegovog praga, i on stavlja slobodu iznad svake druge vrline.

A vaše je Veličanstvo, povevši narod Jugoslavije, kao što ste vi to učinili toga dana, nastavljalo tradiciju svog oca, i mi se u ovom zemlji ponosimo time što smo Vama i Vašoj vlasti pružili privremeno gostoprivrstvo.

Gospodje i gospodo! Duhovna su pitanja u ovom ratu još važnija od materijalnih. Nema nikakve sumnje da se radi o velikim materijalnim i političkim problemima, a radi se takodje i o velikim pitanjima teritorijalnih zahteva i pitanjima od političke važnosti, ali ono najistaknutije u ovome ratu, i ono, što ga po momenatu razlikuje od svih prijašnjih ratova, od vremena krstaških ratova, je veliki moralni izazov, što ga je svetu dobačila odvratna nemam nacizma. Jugoslavija je pokazala da ona s obizrom na ovo duhovno pitanje nije ni na časak bila u nedoumici.

Sva materijalna snaga Nemačke, svi ogavni izumi nemačkih naučnika, sve jezovite brutalnosti Gestapa, nisu mogle da skrje nesalomljivi duh Jugoslavije. Du-

jedog velikog naroda pokazao se je i opet superiornim materijalno moći varvarštine.

Mi-Britanci—ponosimo se time što smo vaši saveznici u ovom sukobu, i mi se ponosimo. Vaše Veličanstvo, time što britanski oficiri i drugi članovi naših vojnih snaga služe u planinama Jugoslavije, boreći se pored junačkih oficira i vojnika Jugoslavije u njenoj borbi. Mi se ponosimo takodje i time, što su vojska britanskog vazduhoplovstva, i mornari naše mornarice, pružali pomoć jugoslovenskim snagama u borbi, te time što je sada tako velik deo zemlje oslobođen, i time nama dana čast da teško iskušanom narodu Jugoslavije dajemo materijalnu pomoć.

Vaše Veličanstvo, narod ove zemlje pouzdano se nuda da će tesne veze, stvorene između naša dva naroda u ovim teškim godinama, potrajati i kroz vreme mira. Kao što vam je poznato, V. Britanija nema nikakvih teritorijalnih težnja, nit je ikada imala bilo kakvih teritorijalnih težnja, na Balkanu. Ali mi smo mediteranska sila, i nameravamo da i ostanemo mediteranska sila, pa se nadamo da će odnos između Jugoslavije i V. Britanije, kulturni, socijalni i politički, biti onoliko srdačni i tesni, koliko to god više moderne komunikacije mogu da učine.

Jugoslavija, taj veliki slavenski narod, jedna je od mnogih veza, koje se sada kuju između Rusije i V. Britanije. Ruski i britanski vojnici bore se rame uz rame s jugoslovenskom vojskom. Jugoslavija se je pokazala zajedničkim sastajalištem—prvim sastajalištem—britanskih i ruskih trupa u ovome ratu, pa se mi zbog toga nadamo da će naše uzajamno prijateljstvo sa Jugoslavijom biti povodom nove veze između V. Britanije i Rusije. Kao što je to ovog posle podneva kazao g. Amery, mi saosećamo najpotpunije sa jugoslovenskim narodima u njihovim političkim problemima, koji sada pred njima stoje. Veliki potres, kao što je to ovaj rat, ne može a da ne ostanе od najdubljeg uticaja na oba naša naroda. Mi svoje metode imamo da prilagodimo novim vremenima u kojima živimo, te, kao što je to pomenuo vaš predsednik, narodno jedinstvo danas ima da bude kamen temeljac na kome se zasniva životni napredak naroda. Mi se nadamo da će viti u poteškoćama, pred kojima će se naći naši drugi narodi, —naročito drugi narodi koji su prošli kroz ratne užase —proći kroz ta burna i teška vremena i izići iz njih još jači, kada svi sladate te poteškoće. Mi smo uvereni da će se narodi Jugoslavije pokazati doraslim i ovom zadatku kao što su se pokazali u svim kušnjama prošlosti, i da će Jugoslavija, jednakako kao i Britanija, izići iz ovog rata duduš s mnogim i strašnim ranama, ali suočena s gordom budućnošću. Mi očekujemo čas, za koji sam uveren da nije više daleko, kad će nauka, koja se sada primenjuje u cilju strašnog uništavanja, doneti čovečanstvu veće blagostanje.

Ja se nadam da će Udrženje prijatelja Jugoslavije imati da igra veliku i važnu ulogu u budućim godinama, tako da se naša dva naroda, koji je u prošlosti odvajala velika udaljenost, pomoći nauke i tehnologije približe jedan drugome. A u toj novoj i slobodnijoj Evropi, koju mi —uz Božju pomoć—nameravamo da izgradimo, Jugoslavija i Velika Britanija nastaviti će da saradjuju kao drugovi, saveznici i prijatelji, kao što su to radili za vreme sadašnjeg strašnog rata."

GOVOR ARHIEPIŠKOVA LORDA LANGA OD LAMBETHA.

Pri koncu mitinga govorio je i arhiepiskop Lord Lang. U svom vrlo značajnom i dirljivom govoru spontano i skreno izrečenom on je izjavio ostalog rekao:

"Posle toliko vanrednih govora koje smo upravo čuli, ja tek mogu da dodam nekoliko ličnih spomena. Bilo je to pre više od šesdeset godina kad sam se, kao student u Oksfordu, počeo da interesujem za junački narod Jugoslavije. Bilo je to upravo posle glasovitog govora Glastonovog o Crnoj Gori. Naš univerzitet izdao je posle ovog govora natecaj za najbolji esej o toj zemlji. Imao sam drskosti da se i ja ogledam; i to ne bez uspeha. Odavna je to bilo kad sam ja kao mladić prekopavao po arhivima Bodleian-ske biblioteke da bih nešto saznao o tim hrabrim goršćima, pa do današnjeg dana, jedna je stvar uvek ostala stalna—jugoslovenski narodi nisu nikad prestali da budu veliki borci za stvar slobode. Ja sam sa svoje strane pratio tu borbu sa živim zanimanjem, to su isto radili i svi drugi, odnosno bar oni koji maju nešto inteligenciju. Smatram takodje da ne govorim samo u svoje ime, nego —u izvesnoj meri kao predstavnik hrišćanskih crkava u Vel. Britaniji, kad tvrdim da je između naše dve zemlje stvorena trajna veza prijateljstva, koja će, uveren sam, u budućim godinama postati još jača."

PORUKA JUGOSLOVENA IZ JUZNE AMERIKE.

Organizacija Jugoslovenske narodne odbrane u Južnoj Americi poslala je predsedniku Ministarskog saveta Dr. Ivanu Subašiću, sledeću depešu:

"Povodom 26-te godišnjice nezavisnosti, naša organizacija srdačno pozdravlja vas i ostale članove vlade i veliča postignuti sporazum s Maršalom Titom, koji označava srećnu vezu našeg mučeničkog naroda i slavu naše države i krvlju natopljene domovine."

Amnestija Četnika i Domobrana

21. novembra 1944. g. održana je u Beogradu sedница predsedništva AVNOJ-a, kojoj je prisustvovao i predsednik Nacionalnog komiteta narodnog oslobođenja Jugoslavije, maršal Josip Broz Tito. U ime Nacionalnog komiteta maršal Tito podneo je AVNOJ-u predlog da se podeli amnestija svim licima, koja su učestvovala u četničkim formacijama Draže Mihailovića ili hrvatskih i slovenačkih domobrana. Sednica je jednoglasno prihvatala ovaj predlog. Izdato je sledeće saopštenje:

Predsedništvo AVNOJ-a donelo je sledeću odluku o opštoj amnestiji lica, koja su u četničkim jedinicama Draže Mihailovića učestvovala ili ih pomagala ili učestvovala u jedinicama hrvatskog i slovenačkog domobrana:

Na predlog Nacionalnog komiteta narodnog oslobođenja Jugoslavije, a na osnovu čl. 4 Odluke o Vrhovnom zakonodavnom i izvršnom telu Jugoslavije i Nacionalnog komiteta narodnog oslobođenja Jugoslavije, kao privremenim organima vrhovne narodne vlasti za vreme narodnog oslobođilačkog rata, Predsedništvo AVNOJ-a donosi sledeću odluku:

70-ti RODJENDAN g. ČERČILA

Čestitka Dr. Draga Marušića

G. Dr. Drago Marušić, zastupnik predsednika Ministarskog saveta, uputio je g. Vinstonu Čerčilu, britanskom premijeru, povodom njegove 70-to godišnjice rođenja, 30. novembra 1944 sledeću čestitku:

"Povodom vašeg 70-tog rođendana želim da vam u ime Kraljevske jugoslovenske vlade, kao i u vlastito ime, predam naše najsrdačnije čestitke i naše najdublje divljenje za velike uspehe, koje ste postigli u dugom razdoblju svog javnog delovanja.

Jugoslovenski je narod u vama uvek nalažio iskrenog i spremnog prijatelja, a V. Britanija je naročito u ovome ratu, pod vašim zanosnim vodstvom dala veliku podršku našem borećem se narodu, predvodjenim od maršala Tita, u borbi protiv zajedničkog nam neprijatelja.

Uveren sam da će ta podrška i dalje biti davana našem narodu, kad bude izvojena pobeda, u razdoblju organizovanja trajnog mira, kad će naši veliki saveznici, V. Britanija, Sjedinjene Države Amerike i Sovjetska Rusija, zajedno s drugim Ujedinjenim narodima raditi u tesnoj saradnji za ponovnu uspostavu pravde i slobode svih miroljubivih naroda."

Na tu čestitku odgovorio je g. Winston Čerčil Dr. Marušiću sa sledećom depešom:

"Najtoplijje vam zahvaljujem za vašu ljubeznu poruku povodom mog rođendana. Ja osećam najdublje poštovanje za sve jugoslovenske narode."

OSLOBODJENI GRADOVI SRBIJE ČESTITAJU BRITANSKOM PREMIJERU

Radio stanica "Slobodna Jugoslavija" objavila je sledeću poruku g. Čerčila, koju je ovaj poslao kao odgovor na čestitke, koje su mu bile upućene iz čitavog niza oslobođenih gradova Srbije:

"Ministar predsednik zahvaljuje na pozdrave i najbolje želje, koje on iskreno uzvraća. Kao i čitav narod u Velikoj Britaniji, i on prati sa pažnjom i divljenjem herojsku borbu, koju protiv neprijatelja vodi N.O.V. Jugoslavije."

GOVOR NARODNOG ZASTUPNIKA

Dr. Toma Jančikovića

U subotu, 23. prosinca, u emisiji B.B.C.-a od 20 sati, Dr. Toma Jančiković, narodni zastupnik Hrvatske seljačke stranke, održao je sledeći govor upućen hrvatskim domobranima:

"Antifašističko vijeće narodnog oslobođenja Jugoslavije, na prijedlog maršala Jugoslavije, Josipa Broza Tita, podijelilo je svim hrvatskim domobranima i legionerima punu amnestiju. Ova se amnestija odnosi dakako samo na one, koji nijesu zločinački uprljali svoje ruke bratskom krvu. Rok do kojega se imaju domobranci i legioneri pridružiti Narodno-oslobodilačkoj vojsci, da zajedno s njom nastave borbu protiv neprijatelja naših naroda, jeste 15. siječanj 1945.

Neupuni mjesec dana dijeli vas, domobranci i legioneri, od zadnjeg dana roka. Ogromni broj vaših drugova odazvao se je već pozivu maršala Josipa Broza Tita. A i vi koji se još do sada nijeste odazvali ovome pozivu ne smijete ostati na strani neprijatelja.

1. Zašto se vi još danas borite na strani Njemaca i Ustaša?

Morate konačno shvatiti grubost laži, da se vi tobože borite za Hrvatsku. Nijeste li vi već do sada kroz ovu skoro četiri godine vidjeli dovoljno dokaza krvavog njemačkog tlakjenja i podlog ustaškog služenja? To nije Hrvatska, gdje još danas za jednu glavu okupatora i njegovih sluga pada stotinu najboljih sinova naše domovine. Hrvatska je na protivnoj strani. Narodna država Hrvatska u federaciji je jugoslovenskih naroda. Boreći se na strani neprijatelja vi produžujete repstvo hrvatskog naroda.

Svečana Deklaracija Nj. V. Kralja Petra II

Nj. V. Kralj Petar II objavio je 29. januara sledeću svečanu deklaraciju:

M I

P E T A R I I

po milosti Božjoj i volji narodnoj

KRALJ JUGOSLAVIJE

rešili smo i rešavamo da donešemo sledeću

O D L U K U :

Zeleći dati izraza Našoj odluci da narodi Jugoslavije slobodno i preko demokratski izabrane Ustavotvorne skupštine izraze svoju suverenu volju o konačnom uređenju države, odlučili smo da našu Kraljevsku vlast, do odluke Ustavotvorne skupštine, prenesemo na Kraljevsko namesništvo.

Ovu Našu želju i odluku saopštili smo Našoj Kraljevskoj vladi, i Kraljevska vlada ju je u celosti odobrila.

29. januara 1945. god.

P E T A R s.r.

Ovu su deklaraciju premapotpisali svi članovi Kraljevske vlade.

Trogodišnjica Kragujevačkog Pokolja

Povodom trogodišnjice pokolja u Kragujevcu, g. JOVAN VUKOTIĆ, savetnik Direkcije za Informativnu službu, održao je 23. oktobra o.g. na Londonskom radiju, sledeći govor:

"Pre pune tri godine, na jučerašnji dan, u samom srcu slobodarske i junačke Sumadije, u herojskom Kragujevcu, najsvirepiji, najkrvoločniji, najokoreliji krvnik Slavenskih naroda uopšte, Srpskog naročito, pri prvom mraku dovršavao je jedan posao koga je bio započeo u punoj zori istoga dana.

I kad je svoju jezivu rabotu okončao, krvolok je drhtao; ali ne od kajanja nad počinjenim, niti od straha kao što drhti sada pred neumitnim i neminočnim osvetnikom, već od premora drhtao je. A premoren je bio jer je bez predaka, od zore do mraka klaw, klaw nevinu i nedužno, nejako i doraslo, klaw staro i mlađe, klaw gde je stigao, klaw sve što je sreća, klaw sve što je živo zatekao.

Samo onda prestao je da drhti kad je, razmilitivši se po oadjenjem i pustim domovima i razvaljen po posteljama svetlibi žrtvama, počinuo i usnuo.

Sanjao je krvolok i u snu se radovao; u snu se vidi ono što na javi nije; ali radost svakog sna kratka je i prolazna kao što je prolazan i kratak sam san.

Kratka i prolazna zato bila je i radost ove bahate, krvoljene nemacke soldaće; piana, suluda kao i njeno verovanje da je okončanjem klanja nevinih i nedužnih u srcu Srbije, okončano postojanje Srpskog naroda, naroda Kosovskog Zakona, onog jedinstvenog Zakona najveće ljudskosti koji veli: da ne gine niti nestaje onaj ko se žrtvuje i ko strada, već da nestaje samo onaj ko neće da žrtvuje i ko neće da strada.

Sedam hiljadu kragujevačkih mučenika stradali su i žrtvovani se u ime iste Istine za koju su stradale ne-pregledne legije prvoboračke i prvomučeničke majke Crne Gore, legije besmrtnih heroja iz legendarne Kragujevine, Like, Krbave kao i svih krajeva naše divne Jugoslavije stradalo je u ime one Istine koja uči: da samo kroz pozrtvovanje svakog pojedinca zajednica dolazi do pune ljudskosti, nepresušivog izvora životnosti pravog naroda."

Sučut sećanje živih na bestijalni pokolj u Kragujevcu bili su do danas privremeni i jedini spomenik blagorodnim žrtvama. Od danas, međutim, kad svi narodi naše državne zajednice postaju osnova stvarnosti jedne nove i moćne države, i ne moće po gruboj sili, već snažne i moćne po odlučnoj rešenosti naroda da se sav izrazi u državi kako bi ova postojala kao isključivi izraz njegove volje, od danas, rekoh, tako ostvarena država postaje dostojan i trajan spomenik Sumadijskim Mučenicima koji su se poput stotine i stotine hiljada znanih i neznanih heroja za nju žrtvovani.

Svetle Kragujevačke žrtve!

Iako niste više medju živima u jezgru ste i suštini svih živih i avega živog; jezgro i suština našeg novog života u punom dostojanstvu ljudskosti; jezgro i suština Srbina Kosovskog Zakona.

"Važe je stradanje, kako reče besmrtni Tesla, dostoјno duha, koji prožima našu narodnu pjesmu. Koliko duševo snagu, crvstu odluku, neprestrašenost i junaštvo imali ste vi, još nerazvijeni dečaci kad ste pred nemackim puškama doviknuli: Mi smo srpska deca! Pucajte! Kako se svi mi možemo ponositi—kaže dalje Nikola Tesla—znači da u čitavoj istoriji sveta nema tako veličanstvenog primera. Ovi divni mučenici živiti će vekove u našoj uspomeni oduševljavajući nas na besmrtna dela."

Kragujevacki mučenici!

U času kad pozdravljamo besmrtnom slavom ovenčane pobednike Crvene Armije i Armije Narodno Oslobodilačke Vojske, stvorene i predvodjene kroz sva stradanja i sve pobjede genijom Tita, onog istog Tita koji je na vaš mučenički vapaj ustao prvim osvetnikom, pozdravljamo i vas besmrtnike grada Mučenika.

Slava vam."

Komunike Kraljevske Vlade

Kraljevska vlade objavila je, 29. januara t.g., sledeće saopštenje:

"Prezsednik Kraljevske vlade, g. Dr. Ivan Šubašić podneo je ostavku celog Kabinet Njegovom Veličanstvu Kralju Petru II.

Njegovo Veličanstvo Kralj Petar II uvažio je ostavku Kraljevske vlade i ponovo poverio g. Dr. Šubašiću mandat da sastavi vladu bilo od istih lica, bilo proširenju sa drugim predstavnicima progresivnih demokratskih stranaka, no svakako sa ličnostima podesnim za ostvarenje Sporazuma.

Ova vlada ima dužnost da izvrši Sporazum sa Narodno-Oslobodilačkim pokretom, nastojeći da budu uvažene primeđbe, koje je Njegovo Veličanstvo Kralj izložio u svom komunikatu od 11. januara tekuće godine i svojim pištem primedbama predatim predjašnjoj vladu Dr. Šubašića.

Težnja je svih ovih postupaka i Njegovog Veličanstva Kralja i Kraljevske Vlade da se dodje do najboljeg ostvarenja Sporazuma, kojim će biti zadovoljena sva nastojanja naroda za što bolju organizaciju demokratske federativne Jugoslavije za koju su podnete tolike narodne žrtve.

Dr. Šubašić je u smislu mandata primljenog od Nj. V. Kralja predložio i Kralj je usvojio da se nazmenuju u vladu gg. Dr. Drago Marušić, Sava Kosanović, Dr. Juraj Šutej, Sreten Vukosavljević, te je Nj. V. Kralj da olakša izvodjenje Sporazuma odlučio da Kraljevsku vlast prenese na Kraljevsko namesništvo izabrano i imenovano ukazom Nj. V. Kralja."

PROSLAVA SV. SAVE

NAUK SV. SAVE O DRŽAVI

"Sve za narod—nikada, ništa i nigde—protiv naroda"

Jovan Vukotić, savetnik Direkcije za Informativnu Službu, održao je 27. o.m. na B.B.C. u emisiji od 20.15 časova, sledeću svetosavsku besedu:

"U minulim starim vremenima srpski je narod krunio svetiteljstvom svoje najbolje; tako je svetiteljstvo u ovom narodu značilo odavanje najvećeg priznanja onome svome sinu, koji se isticao po ljudskosti, a koju srpski narod smatra stvarnom svrhom postojanja i bez koje svako delovanje u životu kao i sam život sušti su privid.

U prošlosti, većina svetitelja srpskog naroda bijahu njegovi vladari, ali ne tako isto i većina njegovih vladara bijahu svetitelji. Samo oni, naime, koji su svojim delovanjem pokazali da vladati znači: sav biti i postojati u brizi za dobro naroda i njegove zajednice, — bijahu svetitelji. Na taj način suština pojma o svetiteljstvu leži u dubini trajnog i zahvalnog priznanja narodnog onome, koji je živeo i delovan za narod.

Svetitelj nije Stjepan Dušan iako misao njegova o državi dolazi do značajnog ostvarenja; naprotiv, Lazar Grebljanović u svetiteljstvu se pamti kad njegova misao o moćnoj državi dolazi do svog ispoljenja u odricanju prava na život truloj državi. Znači: narod smatra da je dostojniji svetiteljstva onaj vladar koji otklanja zablude, naročito kad tu zabludu otelovljuje sama država, od onog vladara koji u privlačnoj i zamarnoj veličini broja i prostora ne vidi i veličinu zablude koja neizostavna proizlazi iz sličnog progresnog rasmatranja veličine i moći kao takvih; jer sve je u prividu, pa i veličina i moć, kad svemu, pa i veličini i moći, stvarnost nije i u stvarnoj trajnosti.

Kad narod osaća i shvaća ljudskost sudbinske odluke Lazara Grebljanovića, čas je kad ga svetiteljstvom kruni, a kruni ga zato, jer Lazareva odluka sadrži jedinstveni nauk o državi: da je neuporedivo manje zlo za narod neimati države uopšte da je imati je trulju i prolaznu.

Ova izvanredna misao ne promalja neočekivano i slučajno iz čestitog i mudrog Lazara; i ona poput svakog zrelog ploda leđe je vremena. I kao što nema ploda bez zasejanog semena, tako i seme iz kojeg niče i dozreva Lazarev nauk prvi je duboko zasejao Sava Rastko Nemanjić.

I Sava Rastko Nemanjić je svetitelj srpskoga naroda."

U čemu je to svetiteljstvo?

Ne svakako u činjenici što je bio carski sin, jer mnoštvo carskih sinova narod srpski u svetiteljstvu ne pamti; nije svetitelj Sava Rastko Nemanjić ni zato što je bio monah i arhiepiskop srpski, jer mnoštvo monaha i episkopa narod niti pamti niti svetiteljstvom kruni. Ne, Sava Rastko Nemanjić je svetitelj zato što je i kao carski sin i kao episkop bio ceo čovek; ceo u svom životnom delovanju, ceo u brizi i ljubavi prema narodu i njegovoj državi, ceo u misli i istini o državi i o narodu.

I ta misao Save Rastka Nemanjića, koja je ovaplotila Lazarev nauk, ispoljava se u bežanju od svega što nije, a što izgleda da je.

Država u misli ovog Nemanjića nije niti može biti skučena medju četiri zida, pa bili to zidovi i njegovog gospodskog doma; narod u misli i oscrpu Save Rastka Nemanjića nije niti može biti sveden na pojedinca i skučeno srodstvo, pa bili i pojedinci i srodstvo njegovog kraljevske braće; zato Sava Nemanjić i beži od svog carskog doma i beži od brata kralja, beži zato što vidi u verovanju Stevanovom tešku zabludu da je država stvorena za Stevana a ne za narod.

Samo onaj postoji u dobru i ljudskosti za državu i za narod koji ne postoji za ličnost, u prvom redu za sopstvenu ličnost, za sopstvenu dobrobit i za sopstvenu sujetu.

Ovo je osnov nauka Save Rastka Nemanjića, uvišenog nauka o državi, za koji nauk srpski ga narod okruhi svetiteljstvom. Zato i današnje pokolenje starog, ljudskog i viteškog srpskog naroda, svrstano i okupljeno oko slavnih zastava Narodno Oslobodilačke Vojske i Partizanskih Odreda, vodjeno i predvodjeno genijom Tita u izgradnji najljudske stvarnosti naše istorije, seća se sa topom ljubavi starog i velikog svog Učitelja Save Rastka Nemanjića i njegovog nauka: sve za narod, uvek za narod, nikada, ništa i nigde protiv naroda."

"GLAS JUGOSLAVIJE"

KOMENTAR G. MATA VUCETICA

U subotu, 20. januara, u emisiji B.B.C. (na srpsko-hrvatskom u 17.15) g. Mato Vučetić, Direktor Informativne službe, dao je sledeći komentar o govoru g. Vinstonu Čerčelu.

"Govor koji je u četvrtak održao britanskoj Narodnoj skupštini g. Winston Čerčel, britanski premijer, imaće blagotvornog uticaja ne samo na medusavezničke odnose nego i na razbistranje izvesnih čisto jugoslovenskih političkih pitanja.

Dalekovidan državnik Britanske Imperije, koji i evropsku političku situaciju posmatra u prvome redu sa gledišta očuvanja harmonije između Velike Britanije, Sovjetskog saveza i Sjedinjenih država, kao i sa gledišta što uspešnije koordinacije njihovih napora radi što brže pobede nad Nemackom, podvukao je da je za vreme svog poslednjeg boravka u Moskvi postigao sporazum za vodjenje zajedničke politike prema Jugoslaviji i Grčkoj. Cilj je toga sporazuma, doda je g. Čerčel, da se izbegnu trivenja između Velikih Saveznika 'za vreme ovih kritičnih dana.'

Ove značajne reči g. Čerčela pokazuju da se prvi i drugi sporazum između Nacionalnog Komiteta Oslobodjenja Jugoslavije i Kraljevske vlade u Londonu uključuju kao jedan politički akt, koristan politici tesne saradnje između pomenute tri velike savezničke sile. To znači da se ovim sporazumima uklonila mogućnost da se na pitanju naše države pojavljuju delikatna pitanja između Velike Britanije, Sovjetskog saveza i Sjedinjenih američkih država.

Graditelji sporazuma Tito-Šubašić su dakle radili i u korist što većeg harmoniziranja medusavezničkih odnosa u onim delovima Evrope gde su se njihova gledišta mogla razlikovati, da ih nisu prethodno uskladili, kao što je bio slučaj sa Jugoslavijom u Teheranu i za vreme poslednjeg boravka g. Čerčela u Moskvi.

G. Čerčel je pored toga kazao: 'Mi verujemo da su odredbe Tito-Šubašićevog sporazuma najbolje što se može učiniti za neposrednu budućnost Jugoslavije.' Ako se uzmu u obzir teškoće, koje su pretstojale na putu sporazuma Tito-Šubašić, i ako se vodi računa o svemu što se neprijatelju Jugoslavije, separatisti i kvizlingi učinili da i u slučaju pobeđe Ujedinjenih naroda naša država ne može više da vaskse, onda je naročito jugoslovenskim narodima jasno da je britanska vlada potpuno upoznata sa našim unutrašnjim političkim problemima, i da želi svojski pomoći narode Jugoslavije da nadju rešenje koje će moći očuvati i učvrstiti njihovo jedinstvo.

Britanski premijer je odao priznanje velikoj ulozi maršala Titina, kada je kazao de je 'njegova najvruća nuda da će se Tito pokazati spasiocem i ujediniteljem svoje otadžbine, čiji je on neosporni gospodar u ovome času.'

G. Čerčel je izjavio da je on bio prvi pristalicu maršala Tita u inostranstvu. To narodi u Jugoslaviji dobro pamte i oni neće nikada zaboraviti da je britanski premijer sa svojim sinom majorom Randolphom Čerčelom bio jedan od retkih savezničkih državnika koji je shvatio duboki značaj Narodno-oslobodilačkog pokreta za delo vaskrsa Jugoslavije. Da se točnije informiše o Narodno-oslobodilačkoj vojski i o Anti-fašističkom veću naroda Jugoslavije, britanska vlada bila je poslala na naš osloboden teritorij izvestan broj svojih elitnih oficira koji su pratili borbu Narodno-oslobodilačke vojske i političko delovanje Narodno-oslobodilačkog pokreta. U koliko nam je poznato, svu su povoljno izrazili N.O.V. i utvrdili su da je Narodno-oslobodilački pokret jedina velika sveopšta politička organizacija u našoj zemlji koja okuplja u bratskoj zajednici sve narode Jugoslavije.

Uprkos pokušaju izvesnih političkih krugova da se prikaže, da je Narodno-oslobodilački pokret delo jedino jedne stranke i da prema tome to vodi zavodjenju isključive vlasti te stranke, britanski osmatrači u našoj zemlji nisu usvojili to gledište iz prostog razloga što ne odgovara stvarnosti i što je Narodno-oslobodilački pokret jedna organizacija naroda, koja se bori protiv okupatora i njegovih kvizlinga i koja u svoje krilo privlači sve sinove naše zemlje. Nedavne amnestije Četnika i Domobranaca to su još jednom dokazale i na tako drastičan način da su tendenciozne kampanje neprijatelja obnove Jugoslavije bile ponovno raskrinkane. U ovim danima, kada Narodno-oslobodilački Odbor daje sve od sebe da privede zdravom patriotskom gledanju i nekada zabludile ove, u ovim danima, kada se naš narod još bori da potpuno istrije neprijatelje iz naše zemlje, ovo svečano priznanje britanskog premijera i ova njegova ocena političke situacije u našoj zemlji, najbolja su uteha za sve one koji že potpuno izmenjuje svih patriotskih, političkih frakcija u Jugoslaviji i zdravu likvidaciju naše teške ratne prošlosti i grešaka koje su izvesni narodni privaci učinili prema narodu i našoj državi. Narodno-oslobodilački Pokret je živo i stvaralačko političko delo ujedinjenih i bratskih naroda Jugoslavije. Graktanje gavrana ne može da ga uzbudi. Proročanstva onih koji izvršu stvarnosti u našoj zemlji ne mogu da ga zabrinu.

Narodno-oslobodilački Pok

Svečana Deklaracija Nj. V. Kralja Petra II

Nj. V. Kralj Petar II objavio je 29 januara sledeću svečanu deklaraciju:

M I

P E T A R II

po milosti Božjoj i volji narodnoj

KRALJ JUGOSLAVIJE

rešili smo i rešavamo da donešemo sledeću

O D L U K U:

Zeleći dati izraza Našoj odluci da narodi Jugoslavije slobodno i preko demokratski izabrane Ustavotvorne skupštine izraze svoju suverenu volju o konačnom uređenju države, odlučili smo da našu Kraljevsku vlast, do odluke Ustavotvorne skupštine, prenesemo na Kraljevsko namesništvo.

Ovu Našu želju i odluku saopštili smo Našoj Kraljevskoj vlasti, i Kraljevska vlada ju je u celosti odobrila.

29 januara 1945 god.

u Londonu. P E T A R s.r.

Ovu su deklaraciju prenijeli svi članovi Kraljevske vlade.

Trogodišnjica Kragujevačkog Pokolja

Povodom trogodišnjice pokolja u Kragujevcu, g. JOVAN VUKOTIĆ, savetnik Direkcije za Informativnu službu, održao je 23. oktobra o.g. na Londonskom radiju, sledeći govor:

"Pre pune tri godine, na jučerašnji dan, u samom srcu slobodarske i junačke Sumadije, u herojskom Kragujevcu, najsvirepiji, najkrvoločniji, najokoreliji krvnik Slavenskih naroda popšte, Srpskog narodito, pri prvom miraku dovršavao je jedan posao koga je bio započeo u punoj noci istoga dana.

I kad je svoju jesuševu radobitu okončao, krvolok je drhtao; ali ne od kajanja nad počinjenim, niti od straha kao što drhtij sada pred neumitnim i neminočnim osvetnikom, već od premora drhtao je. A premoren je bio jer je bez preduha, od zore do miraka kiao; kiao nevin i nedušno, nejako i doraso, kiao staro i mlado, kiao gde je stigao, kiao sve što je srećo, kiao sve što je živo zatekao.

Samu odu prestao je da drhti kad je, razmiliči se po ojedinjenim i pustim domovima i razvaljen po posteljama svetih hrtava, podinuo i usnuo.

Sanjao je krvolok i u snu se radovao; u snu se vidi ono što na javi nije; ali radost svakog sna kratka je i prolazna kao što je prolazan i kratak sam san.

Kratka i prolazna zata bila je i radost ove bahate, krvolične nemacke soldadije; pijana, suluda kao i njeno verovanje da je okončanjem klanja nevinih i nedušnih u srcu Srbije, okončano postojanje Srpskog naroda, naroda Kosovskog Zakona, onog jedinstvenog Zakona najveće ljudskosti koji veli: da ne gine niti nestaje onaj ko se hrtaje i ko strada, već da nestaje samo onaj ko neće da strahuje i ko neće da strada.

Sedam hiljada kragujevačkih mučenika stradali su i izvršili se u ime iste Istine za koju su stradale ne-pregledne legije prvoberačke i prvoosuđenice majke Crne Gore, legije besmrtnih herova iz legendarne Krajine, Like, Krbače kao i svih krajeva naše divne Jugoslavije stradalo je u ime one Istine koja nudi: da samo kroz poštovanje svakog pojedinca zajednice dolazi do pune ljudskosti, nepresušivog izvora životnosti pravog naroda."

Sačut i sećanje živih na bestijalni pokolj u Kragujevcu bili su do danas privremen i jedini spomenik blagorodnim hrtvama. Od danas, međutim, kad svi narodi naše državne zajednice postaju osnovna stvarnost jedne nove i moderne države, i ne može po gruboj sili, već snažne i modne po odlučnoj ređenosti naroda da se sav izraz u državi kako bi ova postojala kao isključivi izraz njegove volje, od danas, rekoh, tako ostvarena država postaje dostojan i trajan spomenik Sumadijskim Mučenicima koji su se poput stotine i stotine hiljada zmanjih i neznamenih heroja na nju izvršili.

Svetle Kragujevačke hrtve!

Iako niste više medju živima u jenaru ste i suštini svih živih i svega živog; jenar i suština našeg novog života u punom dostojanstvu ljudskosti; jenar i suština Šećina Kosovskog Zakona.

"Vale je stradanje, kako reče besmrtni Tesla, dostojno duha, koji prodima našu narodnu pjesmu. Koliko duševnu snagu, čvrstu odluku, neprestrašenos, i junaštvo imali ste vi, još nerazvijeni dečaci kad ste pred nemackim puškama doviknuli: Mi smo srpska deca! Pocite! Kako se svi mi možemo ponositi—kako dalje Nikola Tesla—znači da u fitavoj istoriji sveta nema tako veličanstvenog primera. Ovi divni mučenici živiti će vekove u našoj uspomeni oduševljavajući nas na besmrtna dela."

Kragujevački mučenici!

U času kad podravljamo besmrtnom slavom ovencane pobednike Crvene Armije i Armije Narodno Oslobođilačke Vojske, stvorene i predvodjene kroz sva stradanja i sve pobjede genijom Tita, onog istog Tita koji je na vas mačenici vapaj ustao prvim osvetnikom, podravljamo i vas besmrtnike grada Mučenika.

Slava vam."

Komunike Kraljevske Vlade

Kraljevska vlada objavila je, 29. januara t.g., sledeće saopštenje:

"Pretsednik Kraljevske vlade, g. Dr. Ivan Šubašić podneo je ostavku celog Kabineta Njegovom Veličanstvu Kralju Petra II.

Njegovo Veličanstvo Kralj Petar II uvelio je ostavku Kraljevske vlade i ponovo poverio g. Dr. Šubašić mandat da sastavi vlada bilo od istih lica, bilo prošrenu sa drugim predstavnicima progresivnih demokratskih stranaka, no svakako sa ličnostima podesnim za ostvarenje Sporazuma.

Ova vlada ima dužnost da izvrši Sporazum sa Narodno-Oslobodilačkim pokretom nastojeći da budu uvažene primeđe, koje je Njegovo Veličanstvo Kralj izložio u svom komunikatu od 11. januara tekuće godine i svojim pismenim primedbama predatim predlažaču vlasti Dr. Šubašiću.

Tednja je svih ovih postupaka i Njegovog Veličanstva Kralja i Kraljevske Vlade da se dodje do najboljeg ostvarenja Sporazuma, kojim će biti zadovoljena sva nastojanja naroda za što bolju organizaciju demokratske federativne Jugoslavije za koju su podnete tolike narodne žrtve.

Dr. Šubašić je u smislu mandata primljenog od Nj. V. Kralja predložio i Kralj je usvojio da se nazimenuju u vladi gg. Dr. Drago Marušić, Sava Kosanović, Dr. Juraj Šatej, Sreten Vuksavijević, te je Nj. V. Kralj da olakša izvođenje Sporazuma odlučio da Kraljevsku vlast prenese na Kraljevsko namesništvo izabrano i imenovano ukazom Nj. V. Kralja."

PROSLAVA SV. SAVE

NAUK SV. SAVE O DRŽAVI

"Sve za narod—nikada, ništa i nigde—protiv naroda"

Jovan Vukotić, savetnik Direkcije za Informativnu službu, održao je 27. o.m. na R.B.C. u emisiji od 20.15 časova, sledeću svetosavsku besedu:

"U mizilim starim vremenima srpski je narod krunio svetiteljstvom svoje najbolje; tako je svetiteljstvo u ovom narodu znalo odavanje najvećeg priznanja onome svome stanu, koji se isticao po ljudskosti, a koju srpski narod smatra stvarnom svrhom postojanja i bez koje svako delovanje u životu kao i sam život sušti su privid.

U prošlosti, većina svetitelja srpskoga naroda bijala je njegovi vladari, ali ne tako isto i većina njegovih vladara bijaju svetitelji. Samo oni, naime, koji su svojim delovanjem pokazali da vladati treba: sav biti i postojati u briži za dobro naroda i njegove zajednice. — bijaju svetitelji. Na taj način suština pojma o svetiteljstvu leži u dubini trajnog i zahvalnog priznanja narodnog onoma, koji je živeo i delovanju na zemlji.

Svetitelj nije Stjepan Dušan iako misao njegova o državi dolazi do znaknog ostvarenja; naprotiv, Lazar Grebljanović u svetiteljstvu se pamti kad njegova misao o moćnoj državi dolazi do svog ispoljenja u odricanju prava na život trulog državu. Znači: narod smatra da je dostojniji svetiteljstva onaj vladar koji otklanja tabude, naročito kad tu zahvaluje streljajuće same države, od onog vladara koji u privlačnoj i zamirnoj veličini broja i prostora ne vidi i veličinu zahvalu koja neizostavna priznati iz sličnog progresivnog rasmatranja vrednosti i moći kao takvih; jer sve je u privida, pa i veličina i moć, kad svemu, pa i veličini i moći, stvarnost nije i u stvarnoj trajnosti.

Kad narod osjeća i shvaća ljudskost sudbinske odluke Lazara Grebljanovića, ona je kad ga svetiteljstvo kruni, a kruni ga zato jer Lazareva odluka sadrži jedinstveni nauk o državi: da je neuporedivo manje tko da narod neizmisti države nego onaj koji je trul u priznaju.

Ova tavanredna misao ne promalja neodekivanje i stolajno iz čestog i mudrog Lazara; i ona poput svakog zreleg ploda iđe je vremena. I kao što nema ploda bez zasejanog semena, tako i sema iz kojeg moč i dobreva Lazarev nauk prvi je fuboko zasejao Sava Kosanović.

I Sava Rastko Nemanjić je svetitelj srpskoga naroda."

U čemu je to svetiteljstvo?

Ne svakako u činjenici što je bio carski sin, jer manje carskih sinova narod srpski u svetiteljstvu ne pamti; niti evecitelj Sava Rastko Nemanjić ni zato što je bio monah i arhiepiskop srpski, jer manje monaha i episkopa narod nije pamti niti svetiteljstvom kruni. Ne, Sava Rastko Nemanjić je svetitelj zato što je i bio carski sin i bio episkop bio car i moć, kad svemu, pa i veličini i moći, stvarnost nije i u stvarnoj trajnosti.

I za misao Save Rastke Nemanjića, koja je ovapložila Lazarov nauk, ispoljava se u belanju od svega što nije, a što ingleda da je.

Država u misli ovog Nemanjića nije niti može biti skrbena među četiri zida, pa bili to zidovi i njegovog gospodinskog doma; narod u misli i oscaju Save Rastke Nemanjića nije niti može biti sveden na pojedinca i skrbeno sredstvo, pa bili i pojedinac i sredstvo njegova kraljevska brata; zato Sava Nemanjić i budi od svog carskog doma i budi od brata kralja, budi zato što vidi u verovanju Stevanovom tešku zahvalu da je država stvorena za Stevana a ne za narod.

Samo onaj postoji u dobru i ljudskosti za državu i za narod koji ne postoji za ljenost, u prvom redu za sopstvenu ljenost, za sopstvenu dobrobit i za sopstvenu sreću.

Ovo je osnau Save Rastke Nemanjića, usvojenog nauka o državi, na koji nauk srpski ga narod okruhi svetiteljstvom. Zato i današnje pokolenje starog, ljudskog i viteškog srpskog naroda, svrstano i okupljeno oko slavnih zastava Narodno-Oslobodilačke Vojske i Partizanskih Odreda, vodjeno i predvodjeno genijom Tita u legendarni najljudske stvarnosti naše istorije, seća se na tapas ljudi, starog i velikog svog Učitelja Save Rastke Nemanjića i njegovog nauka sve za narod, uvek za narod, nikada, ništa i nigde protiv naroda."

"GLAS JUGOSLAVIJE"

KOMENTAR G. MATA VUCETICA

U subotu, 20. januara, u emisiji R.B.C. (na srpsko-hrvatskom u 17.15) g. Mati Vučetić, Direktor Informativne službe, bio je slediće komentar o govoru g. Vlastina Čerila.

"Govor koji je u četvrtak održao britanski Narodni skupštini g. Vlasto Čeril, britanski premjer, imao blagovornog uticaja se samo na međusavetničke odnose nego i na razbistavanje izvesnih čisto jugoslovenskih političkih pitanja.

Dalekovidan državnik Britanske Imperije, koji i evropsku političku situaciju poznavaju u pravom redu za gledišta očuvanja harmonije između Velike Britanije, Sovjetskog saveza i Sjedinjenih država, kao i sa gledišta što uspešnije koordinacije njihovih napora radi što brije pobeđe nad Nemalcima, potvrđao je da je za vreme svog poslednjeg boravka u Moskvi postigao sporazum sa vodjenjem Jugoslavije, predstavljenim primedbama predlažaču vlasti Dr. Šubašiću, da se izberu trajeće između Jugoslavije i Sjedinjenih Američkih država.

Ove znakljene reči g. Čerila pokazuju da se prvi i drugi sporazum između Nacionalnog Komiteta Oslobođenja Jugoslavije i Kraljevske vlade u Londonu sklopljuje kao jedan politički akt, karisac politici jesu saradnje između pomenute tri velike savetničke sile. To znači da se ovaj sporazum uključila mogućnost da se na putu naše države pojavljuju delikatna pitanja između Velike Britanije, Sovjetskog saveza i Sjedinjenih Američkih država.

Graditelji sporazuma Tito-Šubašić su daleko radili i u korist što većeg harmoniziranja međusavetničkih odnosa u svim delovima Evrope gde su se njihova gledišta mogla razlikovati, da ih nisu prethodno uskladili, kao što je bio slučaj sa Jugoslavijom u Teheranu i na vreme poslednjeg boravka g. Čerila u Moskvi.

G. Čeril je pored toga kazao: "Mi verujemo da su odredbe Tito-Šubašćevog sporazuma najbolje što se može učiniti za neposrednu budućnost Jugoslavije." Ako se uzme u obzir težnje, koje su pretežnije na putu sporazuma Tito-Šubašić, i ako se vodi računa o svemu što su neprijatelji Jugoslavije, separatisti i kvialingi učinili da i u slučaju podeljevanja naroda naše države ne može više da vaskrsne, onda je narod jugoslovenskim narodima jasno da je britanska vlast potpuno upoznata sa našim unutrašnjim političkim problemima, i da želi svojki pomoći narodu Jugoslavije da nadje rešenje koje će moći otvarati i učvrstiti njihovo jedinstvo.

Britanski premjer je odao priznanje velikoj uluci maršala Tita, kada je kazao da je "njegova najveća nuda da će se Tito pokazati spasiočem i ujedinstvenim svoje stvarštine, čiji je on neosporni gospodar u ovome času."

G. Čeril je izjavio da je on bio prvi pristalicu maršala Tita u inostranstvu. To narod u Jugoslaviji dobro pamte i oni neće nikada заборавiti da je britanski premjer sa svojim majorem Randolphom Čerilom bio jedan od redkih savetničkih državnika koji je shvatio duboki značaj Narodno-Oslobodilačkog pokreta za delo raskrsca Jugoslavije. Da se isto tako informiše o Narodno-Oslobodilačkoj vojsci i o Anti-fašističkom veću naroda Jugoslavije, britanska je vlast bila poslala na naš oslobođeni teritorij izveste svojih elitskih oficira koji su pratili borbu Narodno-Oslobodilačke vojske i političko delovanje Narodno-Oslobodilačkog pokreta. U koliko nam je poznato, svi su se oni povoljno izrazili o N.O.V. i utvrdili su da je Narodno-Oslobodilački pokret jedina velika sveobuhvatna politička organizacija u našoj zemlji koja okuplja u britanskoj zajednici sve narode Jugoslavije.

Ugorka pokušava izvestiti političke krugove da se prikaže, da je Narodno-Oslobodilački pokret delo jedino jedne stranke i da prema tome to vodi zavodjenje izključive vlasti te stranke, britanski osemstvari u našoj zemlji nisu usvojili te gledište iz prethodnog razloga što ne odgovara stvarnosti i što je Narodno-Oslobodilački pokret jedna organizacija naroda, koja se bori protiv okupatora i njegovih kvialinga i koja u svome krugu prihvata sve slike naše zemlje. Nedavne amnestije Četnika i Domobranaca to su još jednom dokazale i na tako drastičan način da su tendencione kampanje neprijatelja obaveje Jugoslavije bile ponovno maskirane. U ovim danima, kada Narodno-Oslobodilački Odbor daje sve od sebe da privodi izvestraven patriotsku gledaštu i nečelačku zahvalu, u ovim danima, kada se naš narod još veći da potpuno istraži nezajedničku svetu za sve one koji žele potpuno izmazati svih patriotskih, političkih frakcija u Jugoslaviji, i zahvalu učinkuju naše teške ratne preostavštine i gresake koje su izvesni narodni pravci obilježili prema narodu i našoj državi. Narodno-Oslobodilački Pokret je išao i stvaralačko posli

SLUŽBENI DEO

KRALJEVSKI UKAZI

NAIMENOVANJE NOVE VLADE

MI

PETAR II

Po milosti Božjoj i volji narodnoj

KRALJ JUGOSLAVIJE

Uvažavajući ostavku koju su Nam podneli:

Naš Prelsednik Ministarskog saveta i Ministar inostranih poslova Dr. Ivan Subašić.

Naš Ministar saobraćaja, Ministar pravde i Ministar prosvete Dr. Drago Marušić.

Naš Ministar unutrašnjih poslova, Ministar socijalne politike i narodnog zdravlja i Ministar gradjedina Sava Kosanović.

Naš Ministar finansija, Ministar trgovine i industrije Ministar pošta, telegrafa i telefona Dr. Juraj Sutej.

Naš Ministar poljoprivrede, Ministar snabdevanja i ishrane i Ministar šuma i rudnika Sreten Vukosavljević, i

Naš Ministar vojske, mornarice i vazduhoplovstva divizijski general Borisav Ristić.

Naš Ministar vojske, mornarice i vazduhoplovstva razrešavamo ih dužnosti i stavljam na raspoloženje, a

postavljamo:

za Našeg Prelsednika Ministarskog saveta, Ministra inostranih poslova i Ministra vojske, mornarice i vazduhoplovstva Dr. Ivana Subašića,

za Našeg Ministra saobraćaja, Ministra pravde i Ministra prosvete Dr. Draga Marušića,

za Našeg Ministra unutrašnjih poslova, Ministra socijalne politike i narodnog zdravlja i Ministra gradjedina Savu Kosanovića.

za Našeg Ministra finansija, Ministra trgovine i industrije i Ministra pošta, telegraфа i telefona Dr. Jurja Sutej.

za Našeg Ministra poljoprivrede, Ministra snabdevanja i ishrane i Ministra šuma i rudnika Sretna Vukosavljevića.

Naš Prelsednik Ministarskog saveta neka izvrši ovaj Ukaz.

29 januara 1945 g. u Londonu,

Prelsednik Ministarskog saveta,

Dr. IVAN SUBAŠIĆ s.r. PETAR s.r.

MI

PETAR II

po milosti Božjoj i volji narodnoj

Kralj Jugoslavije

Pošto će Naš Prelsednik Ministarskog saveta, Ministar inostranih poslova biti izvesno vreme ostanak iz sedišta vlade, to na njegov predlog

POSTAVLJAMO

za Zastupnika Našeg Prelsednika Ministarskog saveta, Dr. Draga MARUSICA, Našeg Ministra saobraćaja, Ministra pravde i Ministra prosvete;

za Zastupnika Našeg Ministra inostranih poslova Savu Kosanovića, Našeg Ministra unutrašnjih poslova, Ministra socijalne politike i narodnog zdravlja i Ministra gradjedina.

Naš Prelsednik Ministarskog saveta, Ministar inostranih poslova neka izvrši ovaj Ukaz.

Pov.Br.680.

13 oktobra 1944 godine PETAR s.r.

u Londonu.

Prelsednik Ministarskog saveta,

Ministar inostranih poslova,

Dr. Ivan Subašić s.r.

Na predlog Našeg Prelsednika Ministarskog saveta i Ministra inostranih poslova, rešili smo i

RESAVAMO:

da se Dr. Dušan Marinović, Naš Ministar Dvora, stavi na raspoloženje.

Naš Prelsednik Ministarskog saveta i Ministar inostranih poslova neka izvrši ovaj Ukaz.

Pov.Br.800.

18 decembra 1944 godine PETAR s.r.

u Londonu.

Prelsednik Ministarskog saveta i

Ministar inostranih poslova,

Dr. Ivan Subašić s.r.

Na predlog Prelsednika Našeg Ministarskog saveta i po saslušanju Našeg Ministarskog saveta, a na osnovu čl. 12 Uredbe o Finansijsko-ekonomskom savetu

POSTAVLJAMO:

za člana Finansijsko-ekonomskog saveta: Vladimira D. GERBU, djeneralstabnog pukovnika u penziji.

Prelsednik Našeg Ministarskog saveta neka izvrši ovaj Ukaz.

Pov.Br.773.

28 novembra 1944 godine PETAR s.r.

u Londonu.

Zastupnik Prelsednika Ministarskog saveta,

Ministar saobraćaja,

Dr. Drago Marušić s.r.

MI

PETAR II

po milosti Božjoj i volji narodnoj

Kralj Jugoslavije

Na predlog Našeg Ministra trgovine i industrije, a na osnovu paragrafa 49 stav 1 i paragrafa 103 stav 1 Zakona o činovnicima od 31 marta 1931 godine i člana 6 Uredbe o Direkciji za spoljnu trgovinu od 30 marta 1940 godine

UNAPREDJUJEMO

U Direkciji za spoljnu trgovinu Ministarstva trgovine i industrije za sekretara V položajne grupe Dr. MERMOLJU MIRKA, sekretara VI položajne grupe iste Direkcije.

Ministar trgovine i industrije neka izvrši ovaj Ukaz.

Br. 52

22. septembra 1944 godine PETAR s.r.

London.

Ministar trgovine i industrije

Dr. Juraj Sutej s.r.

Na predlog Našeg Ministra trgovine i industrije, a na osnovu paragrafa 49 stav 1 i paragrafa 103 stav 1 Zakona o činovnicima od 31 marta 1931 godine i člana 6 Uredbe o Direkciji za spoljnu trgovinu od 30 marta 1940 godine

UNAPREDJUJEMO

U Direkciji za Spoljnu Trgovinu Ministarstva trgovine i industrije za višeg pristava VII položajne grupe DRAGANA NIKOLICA, pristava VIII položajne grupe iste Direkcije.

Ministar trgovine i industrije neka izvrši ovaj Ukaz.

Br. 53

22. septembra 1944 godine PETAR s.r.

London.

Ministar trgovine i industrije

Dr. Juraj Sutej s.r.

Na predlog Našeg Ministra trgovine i industrije, a na osnovu paragrafa 49 stav 1 i paragrafa 103 stav 1 Zakona o činovnicima od 31 marta 1931 godine i člana 6 Uredbe o Direkciji za spoljnu trgovinu od 30 marta 1940 godine

UNAPREDJUJEMO

U Direkciji za Spoljnu Trgovinu Ministarstva trgovine i industrije za sekretara VI položajne grupe DUSANA PLAVSICA, višeg pristava VII položajne grupe iste Direkcije.

Ministar trgovine i industrije neka izvrši ovaj Ukaz.

Br. 64

22. septembra 1944 god. PETAR s.r.

London.

Ministar trgovine i industrije

Dr. Juraj Sutej s.r.

MI

PETAR II

po milosti Božjoj i volji narodnoj

Kralj Jugoslavije

Na predlog Našeg Ministra vojske, mornarice i vazduhoplovstva, rešili smo i rešavamo:

da se na osnovu člana 30 Ustava Kraljevine Jugoslavije sve krivice zbog kojih je vazduhoplovni podnarednik diplomirani pilot KOLEGA A. Stjepan kažnjen, presudom Velikog Vojnog suda pri Odeliku Vrhovne komande van zemlje, na šest meseci strogog zatvora i na kaznu gubitka čina—predadu zaboravu.

Naš Ministar vojske, mornarice i vazduhoplovstva neka izvrši ovaj Ukaz.

O. Broj 1077

30. septembra 1944 god. PETAR s.r.

London.

Ministar vojske, mornarice i

vazduhoplovstva,

divizijski dženeral u penziji i rezervi,

Borisav M. Ristić s.r.

Na predlog Našeg Ministra vojske, mornarice i vazduhoplovstva, rešili smo i rešavamo:

da se razreši:

od dosadanje dužnosti Našeg Adjutanta dženeralstabnog potpukovnik RADOJČIĆ S. Živojin i stavi na raspoloženje Ministru vojske, mornarice i vazduhoplovstva.

Naš Ministar vojske, mornarice i vazduhoplovstva neka izvrši ovaj Ukaz.

O. Broj 1138

2. oktobra 1944 godine PETAR s.r.

London.

Ministar vojske, mornarice i

vazduhoplovstva,

divizijski dženeral u penziji i rezervi,

Borisav M. Ristić s.r.

Na predlog Našeg Ministra vojske, mornarice i vazduhoplovstva, rešili smo i rešavamo:

da se postavi:

Za vazduhoplovni izaslanika u Velikoj Britaniji dženeralstabni pukovnik SAVIĆ P. Dragutin, do sada vršio dužnost pomoćnika Komandanta vazduhoplovstva.

Naš Ministar vojske, mornarice i vazduhoplovstva neka izvrši ovaj Ukaz.

O. Broj 1298

30. oktobra 1944 godine PETAR s.r.

London.

Ministar vojske, mornarice i

vazduhoplovstva,

divizijski dženeral u penziji i rezervi,

Borisav M. Ristić s.r.

Na predlog Našeg Ministra vojske, mornarice i vazduhoplovstva, rešili smo i rešavamo:

da se odlikuje:

ORDENOM BELOG ORLA V REDA

SA MACEVIMA:

kapetan vojske Sjedinjenih američkih država, Captain MANSFIELD R. Walter, USMC—oslobodjavajući ga plaćanja takse.

Naš Ministar vojske, mornarice i vazduhoplovstva neka izvrši ovaj Ukaz.

O. Broj 1320

30. oktobra 1944 godine PETAR s.r.

London.

Ministar vojske, mornarice i

vazduhoplovstva,

divizijski dženeral u penziji i rezervi,

Borisav M. Ristić s.r.

Na predlog Našeg Ministra vojske, mornarice i vazduhoplovstva, rešili smo i rešavamo:

da se odlikuje:

ORDENOM BELOG ORLA V REDA:

poručnik bojnog broda britanske mornarice: Lieutenant Commander A. FISHER, R.N.R. i poručnik britanske mornarice: Lieutenant W. G. REES, R.N.V.R.—oslobodjavajući ih plaćanja takse.

Naš Ministar vojske, mornarice i vazduhoplovstva neka izvrši ovaj Ukaz.

O. Broj 953

30. oktobra 1944 godine PETAR s.r.

London.

Ministar vojske, mornarice i

vazduhoplovstva,

divizijski dženeral u penziji i rezervi,

Borisav M. Ristić s.r.

Na predlog Našeg Ministra vojske, mornarice i vazduhoplovstva, rešili smo i rešavamo:

da se unapredi:

Na osnovi člana 70 Zakona o ustrojstvu vojske i mornarice:

u čin rezervnog vazduhoplovnog potporučnika, rezervni narednik-djak LORANT E. Pavao-Josip.

Naš Ministar vojske, mornarice i vazduhoplovstva neka izvrši ovaj Ukaz.

O. Broj 1406

13 novembra 1944 godine

PET

Član 9.

Komitet će osnovati u svom sastavu potreban broj otseka i podotseka i odrediti njihov delokrug.

Član 10.

Sva državna nadležtva staviće Komitetu na raspoloženje sav rasploživi materijal, koji je Komitetu potreban za njegov rad.

Finansiranje

Član 11.

U cilju omogućenja poslovanja i rada Komiteta, Ministar finansija otvorice Ministarstvu inostranih poslova vanredni kredit iz kojega će se pokrivati nagrade članova, stručnih lica i onog osoblja Komiteta koji nemaju drugih primanja iz državne kase; kancelarijski troškovi, troškovi stampanja i publikacija, nabavke literature i listova, kupovine potrebnih inventara i poštansko-telegrafski troškovi.

Putne troškove i dnevnične pojednim članovima, stručnim licima i drugom osoblju Komiteta odobravaće prema potrebi Ministar inostranih poslova.

Ova Uredba stupa na snagu od dana potpisa, a za izvršenje ove Uredbe Ministar inostranih poslova propisaće posebni pravilnik.

Pov. Br. 658.

London, 6. oktobra 1944. godine.

Pretsednik Ministarskog saveta,
Ministar inostranih poslova,
Dr. Ivan Šubašić s.r.
(slede potpisi ministara)

Na predlog Ministra socijalne politike i narodnog zdravlja, Ministarski savet propisuje:

PRAVILNIK
O RADU JUGOSLOVENSKOG CRVENOG KRSTA U INOSTRANSTVU

Član 1.

Ukida se Egzekutivni odbor i Centralni biro Jugoslovenskog Crvenog Krsta u Londonu, a svi poslovi koje je on vršio u vezi sa Crvenim Krstom pretaze na Crveni Krst Jugoslavije.

Član 2.

Likvidaciju poslova Egzekutivnog odbora i Centralnog biro-a izvršće delegat Ministarstva socijalne politike i narodnog zdravlja u saradnji sa delegacijom Crvenog Krsta Jugoslavije.

Član 3.

Likvidacija poslova Egzekutivnog odbora i Centralnog biro-a u vezi sa ratnim zaobljenicima izvršće se do 31 decembra 1944.

Član 4.

Svi izdatci spojeni sa likvidacijom Egzekutivnog odbora i Centralnog biro-a u Londonu padaju na teret budžeta Ministarstva socijalne politike i narodnog zdravlja.

Član 5.

Sva pretstavnistva Crvenog Krsta u inostranstvu imade se odmah saobraziti sa organizacijom Crvenog Krsta Jugoslavije.

Član 6.

Ovaj Pravilnik stupa na snagu sa danom potpisa.

London, 6. oktobra 1944. godine.

Pretsednik Ministarskog Saveta,
Ministar inostranih poslova,
Dr. Ivan Šubašić s.r.
(slede potpisi ministara)

Ministarski savet, na osnovu Člana I Uredbe o izmenama postojećih propisa i donošenju novih od 16. septembra 1939, na predlog Ministra saobraćaja, propisuje

**UREDBA
SA ZAKONSKOM SNAGOM O USTROJSTVU
GENERALNE DIREKCIJE BODARSTVA.**

Član I

U cilju sprovodenja pomorske politike; obnove i razvoja jugoslovenske trgovacke mornarice; obnove ratom izgubljene tonaze i stavljanja u pogon oštećenih jugoslovenskih brodogradilišta, osniva se, kao izvršni organ, koji ima poslovati pod rukovodstvom Ministra saobraćaja, Generalna direkcija boderastva.

Za vreme trajanja rata i izvanrednih prilika izazvatih ratom Generalna direkcija boderastva upravljaće i vodiće jugoslovenske trgovacke brodove preuzete od strane Kraljevske jugoslovenske vlade, te će se baviti srednjavanjem svih pitanja koja su nastala u vezi sa navedenim vodjenjem i upravljanjem.

Član II

Generalna direkcija boderastva preuzeće sve poslove koje je do stupanja na snagu ove Uredbe vodilo Pomorsko odjeljenje Ministarstva saobraćaja u Londonu, kao i sve njegove spise i arhive.

Kreditne predviđene budžetom Kraljevine Jugoslavije na ime Pomorskog odjeljenja Ministarstva saobraćaja može Ministarski Savet na predlog Ministra saobraćaja preneti na Generalnu direkciju boderastva, za pokriće ujenih materijalnih i ličnih izdataka. U koliko se za to ukaže potreba odrediće se naknadni krediti za pokriće takvih izdataka.

Krediti koji su položeni na ime Ministarstva finansijsa Kraljevske jugoslovenske vlade, i koji se posebno vode u poticju od najamnine, vozačina ili po drugom osnovu u vezi poslovanjem sa preuzetim brodovima, uneće se u Fond br. I Generalne direkcije boderastva.

Član III

Dok se na oslobođenoj državnoj teritorije ne uspostavi pomorska vlast ravna bivšoj Direkciji pomorskog saobraćaja u Splitu, sva ovlašćenja Direkcije pomorskog saobraćaja prelaze na Generalnu direkciju boderastva, u pogledu brodova i pomoraca koji se nalaze u inostranstvu, u granicama mogućnosti.

Obim i trajanje ovlašćenja Generalne direkcije boderastva kao pomorske vlasti, može Ministar saobraćaja, po ukazanoj potrebi, bliže odrediti Pravilnikom.

Član IV

Sedište Generalne direkcije boderastva je u sedištu Ministarstva saobraćaja. Ministar saobraćaja može, u koliko se za to ukaže potreba, odrediti da sedište Generalne direkcije boderastva bude u nekom drugom mestu van sedišta Ministarstva saobraćaja.

Član V

Na čelu Generalne direkcije boderastva stoji Generalni direktor, pod čijim se nadzorom i uputstvima opravljaju svi tekući poslovi.

Generalnog direktora postavlja Ministar saobraćaja uz prethodnu saglasnost Pretsednika Ministarskog saveta.

Član VI

Generalnog direktora pomaže u vodjenju poslova Pomočnik generalnog direktora, i zastupa ga u njegovom odsustvu.

Pomočnika Generalnog direktora postavlja, na predlog Uprave Generalne direkcije boderastva Ministar saobraćaja.

Pomočnik generalnog direktora može istovremeno voditi i jedno, od odjeljenja Generalne direkcije boderastva, o čemu odlučuje Uprava Generalne direkcije boderastva na predlog Generalnog direktora.

Član VII

Na čelu pojedinih odjeljenja Generalne direkcije boderastva staje načelnici, koje na predlog Uprave Generalne direkcije boderastva, postavlja Ministar saobraćaja.

Prilikom obrazovanja Generalne direkcije boderastva, shodno članu 10.—eve Uredbe, Generalnog direktora, Pomočnika generalnog direktora i načelnike odjeljenja, na predlog Ministra saobraćaja, postavlja Ministarski savet.

Član VIII

Generalnog direktora, Pomočnika Generalnog direktora i načelnike odjeljenja Generalne direkcije boderastva smenuje Ministar saobraćaja na osnovu pismenog mišljenja Uprave Generalne direkcije boderastva. Ovo mišljenje Uprave daje, najdalje u roku od 15 dana, po prijemu pismeno obrazložene odluke Ministra saobraćaja.

Lice čije je smenjivanje Ministar saobraćaja odlučio ne učeštuje u donošenju navedenog mišljenja Uprave Generalne direkcije boderastva.

Za smenu Generalnog direktora potrebna je prethodna saglasnost Pretsednika Ministarskog saveta.

Član IX

Sefove otseka Generalne direkcije boderastva postavlja Ministar saobraćaja na predlog Uprave Generalne direkcije boderastva.

Načelnicima odjeljenja može se poveriti vodjenje jednog od otseka područnog im odjeljenja.

Član X

Generalni direktor, Pomočnik generalnog direktora, načelnici odjeljenja i šefovi otseka su državni činovnici. Izuzetno, za vreme trajanja rata i izvanrednih prilika izazvatih ratom, Ministar saobraćaja može postaviti za šefove otseka i honorarne činovnike.

Izuzetno od propisa Zakona o činovnicima, a kad to potreba služe zahteva, može Ministarski savet na predlog Ministra saobraćaja vršiti postavljenja na sve položaje u Generalnoj direkciji boderastva, ako nadje, da kandidat raspolaže dovoljnom stručnošću i sposobnošću za obavljanje odgovarajuće službe u Generalnoj direkciji boderastva. Tom prilikom Ministarski savet odrediće položajnu grupu postavljenog lica.

Gornjim postavljenjima, postavljeno lice, ne stiče prava po odredbama Zakona o činovnicima. Prestanak službovanja ovako postavljenih lica raspravlja se zakonom.

Generalni direktor po saslušanju mišljenja i odobrenju Uprave Generalne direkcije boderastva postavlja potreban broj stručnog i tehničkog osoblja, kao honorarne činovnike, te određuje visinu njihovih honorara. Ovi honorari u izuzetnim slučajevima mogu biti isplaćeni i iz Fonda br. I. u redovnom državnom budžetu nisu predviđeni dovoljni krediti za pokriće navedenih honorara.

Generalna direkcija boderastva deli se na četiri odjeljenja, i to:

- 1) Upravno odjeljenje;
- 2) Odjeljenje računovodstva;
- 3) Odjeljenje brodskih posada (personalno); i
- 4) Pravno odjeljenje.

Unutrašnjoj organizaciji pojedinih odjeljenja, kao i organizaciji samih odjeljenja može se pristupiti suksesivno, prema potrebi službe, te svi otsetci i odjeljenja ne moraju biti formirani istovremeno, kako je to niže izneto.

Ministar saobraćaja, po sopstvenom nahodjenju ili na predlog Uprave Generalne direkcije boderastva, može Pravilnicima menjati podelu posla i nadležnosti po odjeljima, te može propisati stvaranje novih odjeljenja za obavljanje poslova u nadležnosti Generalne direkcije boderastva.

Poslove prema njihovoj nadležnosti po odjeljima raspoređuju Načelnik tog Odjeljenja.

Član XI

Generalna direkcija boderastva deli se na četiri odjeljenja, i to:

- 1) Upravno odjeljenje;
- 2) Odjeljenje računovodstva;
- 3) Odjeljenje brodskih posada (personalno); i
- 4) Pravno odjeljenje.

Unutrašnjoj organizaciji pojedinih odjeljenja, kao i organizaciji samih odjeljenja može se pristupiti suksesivno, prema potrebi službe, te svi otsetci i odjeljenja ne moraju biti formirani istovremeno, kako je to niže izneto.

Ministar saobraćaja, po sopstvenom nahodjenju ili na predlog Uprave Generalne direkcije boderastva, može Pravilnicima menjati podelu posla i nadležnosti po odjeljima, te može propisati stvaranje novih odjeljenja za obavljanje poslova u nadležnosti Generalne direkcije boderastva.

Poslove prema njihovoj nadležnosti po odjeljima raspoređuju Načelnik tog Odjeljenja.

Član XII

Upravno odjeljenje deli se na tri otseka:

I Otsek.—**Opšti**—u čiju nadležnost dolazi: prijem i raspored pošte prema instrukcijama Generalnog direktora, vodjenje delovodnog protokola i ostalih registara, čuvanje po dosijejima i fascikulama na pregledan način svih akata i spisa Generalne direkcije boderastva, vodjenje korespondencije Generalnog direktora, ekspedicija pošte kao i svi personalni poslovi Generalne direkcije boderastva. U pogledu poslovanja ovaj Otsek stoji neposredno pod Generalnim direktorom.

II Otsek.—**Operativni**—u čiju su nadležnosti: raspoređivanje i uposlavljivanje preuzetih brodova te evidencija o njihovom kretanju. Ovi poslovi vodjenja brodova, kada su brodovi u neposrednoj režiji Generalne direkcije boderastva, te u to spadaju oni poslovi koji inače vrše upravitelji—menedžeri ili agenti, a u koliko upravitelji vode neki preuzeti brod nadzor nad njihovim vodjenjem u pogledu plovidbe, a ne računa, u vezi sa takvim brodom.

III Otsek.—**Nautički**—u čiju nadležnost spadaju: nadzor nad sigurnosnim sredstvima na brodovima, davanju uputstava brodovima o nautičkim propisima i zakonima, nadzor nad popravkama brodova, evidencija o merama brodova i stanju brodova, merama tovarnosti i gaza broda te pregled brodskih prostorija.

Član XIII

Odjeljenje računovodstva deli se na četiri odjeljenja:

I Otsek.—**Blagajna**—u čiju nadležnost dolazi: vršenje tekućih isplata u poslovanju Generalne direkcije boderastva.

Na predlog Generalnog direktora Uprava Generalne direkcije boderastva određuje koliko će se kredita iz Fonda br. I. staviti na raspodjeljanje Blagajni za tekuće poslovanje sa preuzetim brodovima.

Svi čekovi kojima se vrše isplate po navedenom tekućem poslovanju imaju nositi potpis Načelnika Odjeljenja računovodstva i Šefa Otseka blagajne. U koliko

je jedan od ovih sprečen, i ne može potpisati navedene čekove, drugi potpis ima biti potpis Generalnog direktora. Blize odredbe o ovom poslovanju izdaje, u koliko se za to ukaže potreba Pravilnikom Ministar saobraćaja.

II Otsek.—**Knjigovodstvo**—u čiju nadležnost dolazi vodjenje knjiga i računovodstvo uopšte za sve poslove predviđene u nadležnosti operativnog otseka i otseka blagajne.

III Otsek.—**Računoispitivački**—u čiju je nadležnost: ispitivanje računa upravitelja—menedžera ili agenata—jugoslovenskih trgovackih brodova, koji su bili preuzeti i njima povereni na upravljanje. Ovaj Otsek ispitava verodostojnost njihovih računa od momenta preuzimanja brodova od strane Kraljevske jugoslovenske vlade.

IV Otsek.—**Fondova**—u čiju je nadležnost: tehničko rukovanje fondovima br. I., br. II. i br. III., koji su predviđeni ovom Uredbom, izvršavanje naloga Generalnog direktora i vodjenje potrebnog knjigovodstva o svim sumama, a po stavkama, unetim u Fondove.

Član XIV

Odelenje brodskih posada (personalno) deli se na tri otseka:

I Otsek.—**Opšti**—u čiju su nadležnosti: svih poslovi oko rasporeda pomoraca na jugoslovenske brodove, opštenje sa savezničkim vlastima u vezi poslova oko isprava jugoslovenskih pomoraca, izdavanje i vodjenje računa o ispravama pomoraca po odredbama jugoslovenskih zakonskih propisa. Ovaj Otsek je nadležan u drugoj instanci za sve disciplinske postupke, i a sam u prvoj instanci može pokrenuti disciplinski postupak protiv svakog jugoslovenskog pomorca.

II Otsek.—**Zborište pomoraca**—u čiju su nadležnosti: svih poslovi oko zbrinjavanja jugoslovenskih pomoraca, koji su ostali nezaposleni u inostranstvu. U svom poslovanju sa pomorcima Otsek Zborišta nezavisan je a u granicama predviđenim Pravilnikom.

III Otsek.—**Kulturno-prosvetni**—u čiju su nadležnosti: preduzimanje svih potrebnih mera za pripremanje i štampanje brošura, listova i članaka, te pripremanje potrebnog materijala za predavanja i diskusije na brodovima, a sve u cilju kulturno-prosvetnog rada medju pomorcima.

Član XV

Pravno odelenje deli se na dva otseka:

I Otsek.—**Administrativno-pravni**—u čiju je nadležnost: tehnička priprema, prema instrukcijama Generalnog direktora, Uprave ili Ministarstva saobraćaja, novih zakonskih propisa i Pravilnika, svih poslovi u vezi sa preuzimanjem jugoslovenskih trgovackih brodova, kao što su oni navedeni u tački 1) Člana 16.—eve Uredbe, davanje pravnog mišljenja po tekućim poslovima Generalne direkcije boderastva, proučavanje međunarodnih brodarskih ugovora i pomorskog prava.

II Otsek.—**Ugovora**—u čiju je nadležnost: tehnička izrada svih ugovora, kao što su međunarodni ugovori, ugovori sa jugoslovenskim brodovlasnicima i trećim licima, kao i kontrola izvršavanja takvih ugovora.

Član XVI

Pored poslova predviđenih alinejom 1 Člana 1.—eve Uredbe, vodjenja opšte pomorske politike, obnove i razvoja jugoslovenske trgovacke mornarice a pod rukovodstvom Ministra saobraćaja, Generalna direkcija boderastva ima u svojoj isključivoj nadležnosti, te ih samostalno rešava, sve one poslove koji se odnose na preuzimanje, upotrebu i upravljanje jugoslovenskim trgovackim brodovima

Član XVIII

Potpis medjunarodnih ugovora u pogledu trgovačke mornarice u nadležnosti je Kraljevske jugoslovenske vlade odnosno njenog Ministra saobraćaja. U koliko bi Ministar saobraćaja bio sprečen da iz kog razloga, da izvrši potpisivanje navedenih ugovora može za takvo potpisivanje ovlastiti specijalnim punomoćjem Generalnog direktora ili neko drugo lice.

Kod onih poslova raspolaganja kao što su otudjenje preuzetog broda, radi velikog deficitu u poslovanju ili napuštanje takvog broda osiguravajućem društvu usled velike havarije, ili kupovina novog broda Generalna direkcija brodarstva mora imati prethodno odobrenje Ministra saobraćaja.

Novčani iznosi koji odgovaraju osigurninama za potopljene ili izgubljene a preuzeće jugoslovenske trgovačke brodove, biće uneti u Fond br. II Generalne direkcije brodarstva. Novčana sredstva iz ovog Fonda mogu biti upotrebljena shodno članu 2.—Uredbe od 27 septembra 1944 godine, jedino po prethodnom odobrenju Ministra saobraćaja na predlog Uprave Generalne direkcije brodarstva, a po saslušanju Saveta Generalne direkcije brodarstva.

Za podizanje novčanih iznosa iz Fonda br. II sa čekovnih računa potrebna su tri potpisa, i to: Generalnog direktora, Načelnika odelenja računovodstva i Šefa otseka fondova; ili, u koliko su oni sprečeni, njihovih zamenika.

Član XIX

Novčani iznosi obustava od plata jugoslovenskih pomoraca, zaostavština poginulih pomoraca, osiguranja poginulih ili nestalih jugo-slovenskih pomoraca, te novčane kazne izrečene u korist Pomorsko Uboške Zaklade imaju se položiti u Fond br. III. Generalne direkcije brodarstva na zasebne stavke i biće upotrebljeni kako sledi:

1) Novčani iznosi koji odgovaraju obustavljenom porezu i 1% takse imaju se položiti na istu stavku i njihov ukupan iznos čini rezervni Fond Generalne direkcije brodarstva, koji se može trošiti, kao i novčana sredstva Fonda br. II samo uz odobrenje Ministra saobraćaja.

2) Novčani iznosi koji odgovaraju obustavljenim doprinosima za Središnji Ured za osiguranje radnika, biće položeni na zasebnu stavku, mogu biti upotrebljeni samo u izuzetnim slučajevima, shodno Pravilniku koji će propisati Ministar saobraćaja u koliko se za to ukaže potreba a po oslobođenju Jugoslavije preostali iznos biće predat Središnjem Uredu za osiguranje radnika.

3) Novčani iznosi svih penzionih doprinsa biće stavljeni na jednu zasebnu stavku, neće biti upotrebljeni niukom slučaju, i imaju biti predati po oslobođenju Jugoslavije dnosnim penzionim Fondovima.

4) Novčane kazne kao i svaki drugi iznosi, koji se po jugoslovenskim propisima imaju uneti u Pomorsku Ubošku Zakladu, biće položeni na zasebnu stavku, neće moći biti upotrebljeni niukom slučaju, a imaju biti predati Zakladi, kada bude obnovljena u oslobođenoj Jugoslaviji, ili u koliko ne bude obnovljena, novčani iznos biće upotrebljen na poboljšanje životnih uslova na jugoslovenskim trgovačkim brodovima ili poboljšanje životnih uslova iznemoglih pomoraca te udovica i siročadi poginulih pomoraca.

5) Na zasebnu stavku uložiće se novčani iznosi svih zaostavština ili, osiguranja života poginulih ili nestalih jugoslovenskih pomoraca, te se imaju po oslobođenju Jugoslavije predati nadležnim jugoslovenskim sudovima, koji će povesti ostavinske postupke.

Član XX

Bliže odredbe o tehničkom rukovodjenju i upotrebi novčanih sredstava iz Fondova br.III i III Generalne direkcije brodarstva propisaće Ministar saobraćaja posebnim Pravilnikom.

Član XXI

Na predlog Uprave Generalne direkcije brodarstva, u koliko se za to ukaže potreba, Ministar saobraćaja propisaće nov Pravilnik o rešavanju sporova proisteklih iz radnog odnosa na jugoslovenskim trgovačkim brodovima.

Po specijalnom ovlašćenju Ministra saobraćaja Generalna direkcija brodarstva može, ako se za to ukaže potreba, sklopiti u ime Kraljevske jugoslovenske vlade, koja je preuzela prava, dužnosti i obaveze jugoslovenskih brodovlasnika, nov Kolektivni Ugovor sa Savezom pomoraca Jugoslavije.

Član XXII

Ured Pomeretskog odelenja Ministarstva saobraćaja sa Zborištem u New Yorku područni je organ Generalne direkcije brodarstva i buduće se ima zvati Jugoslovenski Pomerorski Ured u New Yorku.

Ovakve Uredbe sa Zborištem pomoraca može Generalna direkcija brodarstva otvoriti u svim mestima u kojima se za to ukaže potreba.

Član XXIII

Zapovednike preuzetih jugoslovenskih trgovačkih brodova za vreme trajanja rata i izvanrednih prilika izazatih ratom postavlja Generalna direkcija brodarstva. Sve naredbe i instrukcije u vezi sa poslovanjem i vodenjem brodova prima zapovednik direktno ili preko područnih joj upravitelja od Generalne direkcije brodarstva i njoj je neposredno odgovoran za njihovo izvršenje.

Kao disciplinska vlast u okviru postojećih propisa o održavanju discipline na jugoslovenskim trgovačkim brodovima, zapovednik će po saslušanju sindikalne podružnice na brodu Brodskog odbora, izreći kaznu nad pomorcem, koji je prekršio neki disciplinski propis. Protiv ovih kazni jma mesta žalbi Odeljenju Brodskih posada Generalne direkcije brodarstva ili njenim Uredima, koji mogu isto tako izricati disciplinske kazne u prvoj instanci. U poslednjoj instanciji po disciplinskim istupima i povredama discipline odlučuje Disciplinski sud pri Generalnoj direkciji brodarstva. Na predlog Uprave Generalne direkcije brodarstva Ministar saobraćaja propisaće poseban Pravilnik o održavanju discipline na jugoslovenskim trgovačkim brodovima, o postupku po prekršajima discipline kao i o ustrojstvu navedenog Disciplinskog suda.

O ishrani kao i vodenju nekih administrativnih poslova, na jugoslovenskim trgovačkim brodovima, stara se Brodski ekonom, koji ima rang časnika a postavlja ga Generalna direkcija brodarstva. Račune u vezi sa ishranom odobrava Brodski odbor a overava ih Zapovednik broda. Odluke o svim važnim pitanjima ishrane

donosi Brodski ekonom u saglasnosti sa Brodskim odborom a odobrava ih Zapovednik broda.

Sve sporove koji bi mogli proistekći iz radnog odnosa na jugoslovenskim trgovačkim brodovima u prvom redu pokusaje da reši na samom brodu Zapovednik u sporazu sa Brodskim odborom.

Zapovednik broda će kao predstavnik vlasti na brodu učiniti sve moguće olakšice Brodskom odboru u njegovom sindikalnom i kulturno-prosvjetnom radu.

Član XXIV

U svim važnim pitanjima u nadležnosti Generalne direkcije brodarstva, naročito onima koji se odnose na opštu brodarsku politiku te onima koji su navedeni u Cl. 1.—ove Uredbe, kao što su na primer: upotreba novčanih sredstava iz Fonda br. II, ili upotreba novčanih sredstava za veće opravke brodova iz Fonda br. I, ili odobrenje kredita Blagajni iz Fonda br. I predviđeno u Cl. 13.—ove Uredbe, ili skaljanje Kolektivnog Ugovora, dužan je Generalni direktor izneti ovako pitanje na rešavanje pred Upravu Generalne direkcije brodarstva.

Uprava Generalne direkcije brodarstva sastoji se od Generalnog direktora, Pomočnika Generalnog direktora i svih načelnika odelenja Generalne direkcije brodarstva. Generalni direktor je predsednik-Uprave a Uprava bira sekretara, čija je dužnost da vodi zapisnike sastanaka, korespondenciju i arhiv Uprave.

Uprava Generalne direkcije brodarstva sastaje se po potrebi a najmanje jedanput sedmično. Sastanke saziva Generalni direktor a u njegovom otsustvu njegov zamenik. Inicijativu za vanredni sastanak Uprave i rešavanje po jednom konkretnom pitanju pripada svakom članu Uprave.

Uprava svoje odluke donosi većinom glasova. Ako se Generalni direktor sa jednom tako donetom odlukom ne slaže, ima pravo da podnese slučaj na rešavanje Ministru saobraćaja, koji odlučuje tada u poslednjoj instanciji.

Sekretar Uprave dostavlja nadležnim organima Generalne direkcije brodarstva pismeno odluke Uprave.

Član XXV

U svim poslovima u nadležnosti Generalne direkcije brodarstva navedenim u stavu i člana 24.—ove Uredbe može Uprava odlučiti da sasluša mišljenje Saveta Generalne direkcije brodarstva.

Savet se ima obrazovati, u koliko to ratne prilike budu dozvolile u sedištu Generalne direkcije brodarstva i sastoji se od 7 članova koje postavlja u Savet Ministar saobraćaja na predlog Uprave Generalne direkcije brodarstava, koja ih bira iz redova članova Upravnih odbora jugoslovenskih parobrodarskih društava ili iz redova iskusnih pomoraca ili stručnjaka u pomorskim pitanjima.

Članovi Saveza imaju biti jugoslovenski državljanini.

Bliže odredbe o sastavu Saveta Generalne direkcije brodarstva, načinu njihovog rada i karakteru njihovih odluka propisaće Ministar saobraćaja posebnim Pravilnikom.

Član XXVI

Za vreme trajanja rata, kao i izvanrednih prilika izazvanih ratom, ovlašćenja, prava i dužnosti, koje na osnovu Uredbe sa zakonskom snagom o preuzimanju jugoslovenskih trgovačkih brodova od strane Kraljevske jugoslovenske vlade od 27. avgusta 1943 godine, ima Ministar saobraćaja, vršiće po njegovim uputstvima podržana mu Generalna direkcija brodarstva, kako je to predviđeno ovom Uredbom.

Član XXVII

Ova Uredba stupa na snagu danom potpisa kada, preslajuvači sve zakonske odredbe u protivnosti sa odredbama ove Uredbe.

P.O. Br. 3337.

U Londonu, 12. oktobra 1944 godine.

Ministar saobraćaja,

Ministar pravde i

Ministar prosvete,

Dr. DRAGO MARUŠIĆ s.r.

Predsednik Ministarskog saveta i
Ministar inostranih poslova,
Dr. IVAN ŠUBAŠIĆ s.r.

(slede potpisi ministara)

MINISTARSKA REŠENJA

PRETSEDNISTVO MINISTARSKOG SAVETA

Pov.Br.801.

London, 18 decembra 1944 god.

Po ukazanoj potrebi službe

REŠAVAM :

da se g. Teodor Gjurgjević, sekretar Ministarstva inostranih poslova, koji je rešenjem Pov.Br.393 od 24. jula ove godine bio dodeljen na rad Kancelariji Njegovog Veličanstva Kralja s tim da vrši dužnost ličnog sekretara Njegovog Veličanstva, vrati na svoju redovnu dužnost u Ministarstvu inostranih poslova.

Predsednik Ministarskog saveta,
Ministar inostranih poslova,
Dr. Ivan Šubašić s.r.

MINISTARSTVO SOCIJALNE POLITIKE I NARODNOG ZDRAVLJA

Br.12

3 avgusta 1944

London

Na osnovu odluke donete na sednici Ministarskog saveta od 2 avgusta 1944 godine,

REŠAVAM :

da se g. Dr. Ivan SUBOTIĆ, delegat za pitanja Jugoslovenskog Crvenog Krsta u Severnoj Americi, razreši od svoje dosadašnje dužnosti.

Ministar socijalne politike i narodnog zdravlja,

Sava N. KOSANOVIĆ s.r.

Br.13

3 avgusta 1944

London

Po ukazanoj potrebi službe, a na osnovu odluke donete na sednici Ministarskog saveta od 2 avgusta 1944 godine,

REŠAVAM :

da se g. Frano PETRINOVIC, brodovlasnik, postavi za delegata za pitanja Jugoslovenskog Crvenog Krsta u Severnoj Americi, razreši od svoje dosadašnje dužnosti.

Ministar socijalne politike i narodnog zdravlja,

Sava N. KOSANOVIĆ s.r.

Br.21 London 10 avgusta 1944

Po potrebi službe

R E Š A V A M :
da se g. dr. Miloš SEKULIĆ razreši dužnosti našeg predstavnika u Podoboru za socijalno staranje Evropskog saveta UNRRA u Londonu.

Ministar socijalne politike i narodnog zdravlja,
Sava N. KOSANOVIĆ s.r.

Br.178 London 28 septembra 1944

Na osnovu odluke donete na sednici Ministarskog saveta od 25 septembra 1944 godine

R E Š A V A M :
da se g. Djuro S. ŠOĆ, delegat za jugoslovenske izbeglice u Alžiru, razreši od svoje dosadašnje dužnosti.

Ministar socijalne politike i narodnog zdravlja,
Sava N. KOSANOVIĆ s.r.

Br.315 London 19 oktobra 1944

Po ukazanoj potrebi, a shodno odluci Ministarskog saveta od 18. oktobra 1944 godine, donetoj na predlog Ministra socijalne politike i narodnog zdravlja,

R E Š A V A M :
1) da se g. KOVACEVIC NIKOLA, novinar, postavi za Delegata Kraljevske vlade u Medjunarodnom Biro-u Rada.
2) da se g. Dr. SUBOTIĆ IVAN, dosadašnji Delegat Kraljevske vlade u Medjunarodnom Biro-u Rada, razreši dužnosti Delegata.

Ministar socijalne politike i narodnog zdravlja,
Ministar unutrašnjih poslova,
Ministar gradjevinarstva,
Sava N. KOSANOVIĆ s.r.

Br.304 London 20 oktobra 1944 god.

Na osnovu ukazane potrebe službe

R E Š A V A M :
da se g. Lazar LATINOVIC postavi za delegata Kr. Vlade u Marselju, tim da organizuje repatriiranje naših državljana iz Južne Francuske.

Ministar socijalne politike i narodnog zdravlja,
Sava N. KOSANOVIĆ s.r.

Br.428 London 22 novembra 1944.

Po ukazanoj potrebi službe a na osnovu odluke donete na sednici Ministarskog saveta od 6 novembra 1944 godine

R E Š A V A M :
da se g.